



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního rozšířeného senátu)

11. září 2024*

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Ponechání jména žalobce na seznamu – Pojem ‚spojení‘ – Článek 2 odst. 1 *in fine* rozhodnutí 2014/145/SZBP – Pojem ‚prospěch z vazby na přední podnikatele působící v Rusku‘ – Článek 2 odst. 1 písm. g) rozhodnutí 2014/145 – Nesprávné posouzení – Mimosmluvní odpovědnost“

Ve věci T-744/22,

Maja Tokareva, s bydlištěm v Moskvě (Rusko), zástupci: T. Bontinck, A. Guillerme, L. Burguin a M. Brésart, advokáti,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zástupci: M.-C. Cadilhac a V. Piessevaux, jako zmocněnci, ve spolupráci s: B. Maingain, advokát,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, zástupci: C. Giolito, C. Georgieva a L. Puccio, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

TRIBUNÁL (první rozšířený senát),

ve složení: D. Spielmann, předseda, R. Mastroianni, M. Brkan (zpravodajka), I. Gâlea a S. L. Kaléda, soudci,

za soudní kancelář: H. Eriksson, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení, zejména:

– žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 25. listopadu 2022,

* Jednací jazyk: francouzština.

- prvnímú návrhu na úpravu žaloby podanému kancelárii Tribunálu dne 22. května 2023,
 - druhému návrhu na úpravu žaloby podanému kancelárii Tribunálu dne 25. září 2023,
- po jednání konaném dne 27. února 2024,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žalobkyně Maja Tokareva se svou žalobou domáhá, na základě článku 263 SFEU, zrušení zaprvé rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/1530 ze dne 14. září 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2022, L 239, s. 149), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2022/1529 ze dne 14. září 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2022, L 239, s. 1) (dále společně jen „akty o ponechání na seznámech ze září 2022“), zadruhé rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/572 ze dne 13. března 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2023, L 75 I, s. 134), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2023/571 ze dne 13. března 2023, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2023, L 75 I, s. 1) (dále společně jen „akty o ponechání na seznámech z března 2023“), a zatřetí rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/1767 ze dne 13. září 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2023, L 226, s. 104), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2023/1765 ze dne 13. září 2023, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2023, L 226, s. 3) (dále společně jen „akty o ponechání na seznámech ze září 2023“), v rozsahu, v němž tyto akty (dále společně jen „napadené akty“) ponechávají její jméno na seznámech připojených k těmto aktům, a dále na základě článku 268 SFEU, náhrady újmy, která jí vznikla v důsledku přijetí aktů o ponechání na seznámech ze září 2022.

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Žalobkyně je ruskou státní příslušnicí.
- 3 Projednávaná věc se předkládá v souvislosti s omezujícími opatřeními přijatými vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, a zejména k vojenské agresi Ruské federace vůči ní dne 24. února 2022.
- 4 Dne 17. března 2014 přijala Rada Evropské unie na základě článku 29 SEU rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2014, L 78, s. 16). Téhož dne přijala Rada na základě čl. 215 odst. 2 SFEU nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2014, L 78, s. 6).

- 5 Dne 25. února 2022 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2022/329, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2022, L 50, s. 1), a nařízení (EU) 2022/330, kterým se mění nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2022, L 51, s. 1). Článek 2 odst. 1 a 2 rozhodnutí 2014/145, ve znění rozhodnutí 2022/329, stanoví následující:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náležejí:

[...]

d) fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům, které materiálně či finančně podporují ruské činitele s rozhodovací pravomocí odpovědné za anexi Krymu nebo za destabilizaci Ukrajiny nebo které mají z vazby na tyto činitele prospěch;

[...]

f) fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům, které materiálně či finančně podporují vládu Ruské federace odpovědnou za anexi Krymu a za destabilizaci Ukrajiny nebo které mají z vazby na tuto vládu prospěch;

[...]

nebo které jsou těmito osobami, subjekty či orgány vlastněny, drženy či kontrolovány a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, uvedeným na seznamu v příloze.

2. Žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje se nezpřístupní fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným v příloze, a to přímo ani nepřímo ani v jejich prospěch.“

- 6 Článek 1 odst. 1 písm. b) a d) rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, zakazuje vstup na území členských států nebo průjezd přes ně fyzickým osobám splňujícím kritéria, která jsou v podstatě totožná s kritérii uvedenými v čl. 2 odst. 1 písm. d) a f) téhož rozhodnutí.
- 7 Nařízení č. 269/2014, ve znění nařízení 2022/330, ukládá přijetí opatření ke zmrazení finančních prostředků a vymezuje způsoby tohoto zmrazení ve znění, které je v podstatě totožné se zněním rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů. Článek 3 odst. 1 písm. a) až g) tohoto nařízení, ve znění pozdějších předpisů, totiž v podstatě přebírá obsah čl. 2 odst. 1 písm. a) až g) uvedeného rozhodnutí, ve znění pozdějších předpisů.
- 8 V této souvislosti přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2022/337 ze dne 28. února 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2022, L 59, s. 1) a prováděcí nařízení (EU) 2022/336 ze dne 28. února 2022, kterým se provádí nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2022, L 58, s. 1), akty, kterými byl otec žalobkyně zapsán na seznam připojený k rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, a na seznam obsažený v příloze I nařízení č. 269/2014, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „sporné seznamy“), z následujících důvodů:

„Nikolaj Tokarev je generálním ředitelem významné ruské ropné a plynárenské společnosti Transněft. S Vladimírem Putinem se zná dlouho a je jeho blízkým spolupracovníkem. V 80. letech 20. století společně sloužili v KGB. Nikolaj Tokarev je jedním z ruských státních oligarchů, kteří v prvním desetiletí 21. století, kdy prezident Putin upevňoval svou moc, převzali kontrolu nad obrovským státním majetkem, a kteří působí v úzkém sepětí s ruským státem. Nikolaj Tokarev

má na starosti společnost Transněft, jednu z nejvýznamnějších ruských, státem ovládaných společností, která prostřednictvím dobře rozvinuté sítě ropovodů přepravuje značné objemy ruské ropy.

Společnost Transněft vedená Nikolajem Tokarevem patří mezi hlavní sponzory palácového komplexu blízko letoviska Gelendžik, který údajně osobně využívá prezident Putin. Má prospěch z blízkosti ruským úřadům. Díky smlouvám podepsaným se státem vlastněnými společnostmi se blízcí příbuzní a známí Nikolaje Tokareva obohatili.

Aktivně tudíž poskytoval materiální či finanční podporu ruským činitelům s rozhodovací pravomocí odpovědným za anexi Krymu a destabilizaci Ukrajiny a měl z vazby na tyto činitele prospěch.“

- 9 Rozhodnutím Rady (SZBP) 2022/1272 ze dne 21. července 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2022, L 193, s. 219), a prováděcím nařízením Rady (EU) 2022/1270 ze dne 21. července 2022, kterým se provádí nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2022, L 193, s. 133), bylo jméno žalobkyně doplněno na sporné seznamy, a to z následujících důvodů:

„[Žalobkyně] je dcerou Nikolaje Tokareva, generálního ředitele významné ruské ropné a plynárenské společnosti Transněft. [Žalobkyně] a její bývalý manžel Andrej Bolotov vlastní v Moskvě, Lotyšsku a Chorvatsku luxusní nemovitosti, jejichž hodnota přesahuje 50 milionů dolarů a které lze spojit s Nikolajem Tokarevem. Maja Bolotova má rovněž vazby na společnost Ronin, která spravuje penzijní fond společnosti Transněft. Když žádala o kyperské občanství, uvedla jako svou adresu adresu společnosti Ronin. [Žalobkyně] kromě toho získala státní zakázky v hodnotě 8 miliard rublů prostřednictvím společnosti Irvin-2, kterou spoluvlastní se Stanislavem Čemezovem, synem generálního ředitele společnosti Rostec Sergeje Čemezova. [Žalobkyně] je tedy fyzickou osobou spojenou s osobou uvedenou na seznamu, totiž se svým otcem Nikolajem Tokarevem a se Stanislavem Čemezovem.“

- 10 Stejnými akty bylo na sporné seznamy doplněno jméno Stanislava Čemezova, a to z následujících důvodů:

„Stanislav Sergejevič Čemezov je synem Sergeje Čemezova, člena Nejvyšší rady strany Jednotné Rusko a předsedy koncernu Rostec, což je největší ruská státem kontrolovaná obranná a průmyslová korporace. Stanislav Čemezov vlastnil offshorovou společnost Erlinglow Ltd, která profitovala z výstavby celostátní informační superdálnice – na bázi technologie optického vlákna – v hodnotě 550 milionů dolarů, kterou zajišťoval koncern Rostec. Kromě toho spoluvlastní různé offshorové společnosti s dcerou Nikolaje Tokareva [žalobkyní], mimo jiné společnost Irvin-2, která získala zakázky v hodnotě 8 miliard rublů. Jako protislužbu povolila rodina Tokarevových rodině Čemezovových snížit rozpočet společnosti Transněft. Stanislav Čemezov dále vlastní společnost Nezávislá pojišťovací skupina (Independent Insurance Group), která spravuje významné pojistné smlouvy v oblasti obrany, mimo jiné pro koncern Rostec působící v oblasti obrany, jehož generálním ředitelem je jeho otec Sergej Čemezov. Stanislav Čemezov je tedy fyzickou osobou spojenou s osobou zařazenou na seznam.“

- 11 Rada zveřejnila v Úředním věstníku Evropské unie ze dne 22. července 2022 (Úř. věst. 2022, C 281 I, s. 7) oznámení určené osobám, subjektům a orgánům, na něž se vztahují omezující opatření stanovená rozhodnutím 2022/1272 a prováděcím nařízením (EU) 2022/1270. Toto oznámení zejména stanovilo, že dotčené osoby mohou zaslat Radě žádost včetně podpůrných dokumentů, aby rozhodnutí o jejich zařazení na seznamy připojené k napadeným aktům bylo znovu zváženo.

- 12 E-mailem ze dne 2. září 2022 požádala žalobkyně o přístup ke všem dokumentům, které Rada a Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) vytvořily a mají je v držení, a jež sloužily jako základ pro přijetí omezujících opatření, která se jí týkají, za účelem přípravy žádosti o přezkum.
- 13 Dne 14. září 2022 Rada akty o ponechání na seznamech ze září 2022 ponechala jméno žalobkyně na sporných seznamech ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v bodě 9 výše.
- 14 Dne 30. září 2022 Rada odpověděla na žádost žalobkyně uvedenou v bodě 12 výše a předala informace obsažené ve spise s referenčním číslem WK 10502/2022 INIT ze dne 8. března 2022 (dále jen „původní důkazní spis“).
- 15 E-mailem ze dne 31. října 2022 podala žalobkyně Radě žádost o přezkum.

II. Skutečnosti následující po podání žaloby

- 16 Akty o ponechání na seznamech z března 2023 bylo jméno žalobkyně ponecháno na sporných seznamech, a to z následujících důvodů:

„[Žalobkyně] je dcerou Nikolaje Tokareva, generálního ředitele významné ruské ropné a plynárenské společnosti Transněft. [Žalobkyně] a její bývalý manžel Andrej Bolotov vlastní v Moskvě, Lotyšsku a Chorvatsku luxusní nemovitosti, jejichž hodnota přesahuje 50 milionů USD a které lze spojit s Nikolajem Tokarevem. Maja Bolotova má rovněž vazby na společnost Ronin, která spravuje penzijní fond společnosti Transněft. Když žádala o kyperské občanství, uvedla v tiskovém oznámení jako svou adresu adresu společnosti Ronin [Europe]. Kromě toho má vazby na Ronin Trust, jenž spravuje penzijní fond společnosti Transněft, a to prostřednictvím své realitní společnosti Ostozhenka 19 (dříve pod názvem RPA Est[ate]). [Žalobkyně] kromě toho získala státní zakázky v hodnotě 8 miliard RUB prostřednictvím společnosti Irvin-2, kterou spoluvlastnila se Stanislavem Čemezovem, synem generálního ředitele společnosti Rostec Sergeje Čemezova. V současné době je spolu se Stanislavem Sergejevičem Čemezovem držitelkou akcií resortního komplexu v letovisku Gelendžik – Meridian LLC. [Žalobkyně] je tedy fyzickou osobou spojenou s osobami uvedenými na seznamu, totiž se svým otcem Nikolajem Tokarevem a se Stanislavem Čemezovem.“
- 17 E-mailem ze dne 14. března 2023 informovala Rada žalobkyni o ponechání jejího jména na sporných seznamech, přičemž se vyjádřila k argumentům vzneseným v její žádosti o přezkum ze dne 31. října 2022.
- 18 E-mailem ze dne 31. března 2023 zaslala Rada žalobkyni dopis, ve kterém ji informovala o tom, že skutečnosti, na jejichž základě odůvodnila ponechání jejího jména na sporných seznamech, jsou obsaženy ve spisech s referenčními čísly WK 1128/2023 INIT, WK 1128/2023 ADD 1 a WK 1128/2023ADD 2, s daty 25. ledna, 27. ledna a 30. ledna 2023 (dále společně jen „důkazní spisy z ledna 2023“).

- 19 Dne 5. června 2023 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2023/1094, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2023, L 146, s. 20). Tímto rozhodnutím změnila čl. 2 odst. 1 písm. g) rozhodnutí 2014/145 následovně:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náležejí:

[...]

g) předním podnikatelům působícím v Rusku a jejich nejbližším rodinným příslušníkům anebo jiným fyzickým osobám, kteří mají z vazby na ně prospěch, nebo podnikatelům, právníckým osobám, subjektům či orgánům zapojeným do hospodářských odvětví, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace odpovědné za anexi Krymu a za destabilizaci Ukrajiny [...]

- 20 Dopisem ze dne 19. června 2023 informovala Rada žalobkyni, že má v úmyslu ponechat omezující opatření v platnosti na základě důvodů, které byly změněny oproti důvodům uvedeným v aktech o ponechání na seznamech z března 2023. Rada k tomuto dopisu připojila spis WK 8181/2023 INIT ze dne 15. června 2023 (dále jen „důkazní spis z června 2023“) a vyzvala žalobkyni, aby se vyjádřila k návrhu na prodloužení platnosti omezujících opatření vůči ní.
- 21 Dopisem ze dne 10. července 2023 informovala Rada žalobkyni, že má v úmyslu ponechat omezující opatření v platnosti na základě návrhu odůvodnění pozměněného oproti zamýšlenému odůvodnění v návrhu, který jí byl zaslán dne 19. června 2023. K tomuto dopisu připojila Rada rovněž spis WK 5142/2023 INIT ze dne 4. července 2023 týkající se dodatečných informací týkajících se žalobkyně (dále jen „důkazní spis z července 2023“), jakož i spis WK 5142/2023 INIT ze dne 20. dubna 2023 týkající se důkazů o podnikatelském prostředí a hospodářství Ruské federace a vyzvala žalobkyni, aby se vyjádřila k návrhu na prodloužení platnosti omezujících opatření vůči ní.
- 22 Dopisem ze dne 18. srpna 2023 předala Rada žalobkyni spis WK 5142/2023 ADD 1 ze dne 16. srpna 2023 týkající se důkazů o podnikatelském prostředí a hospodářství Ruské federace a vyzvala žalobkyni, aby se vyjádřila.
- 23 Akty o ponechání na seznamech ze září 2023 Rada ponechala jméno žalobkyně na sporných seznamech, a to z následujících důvodů:

„[Žalobkyně] je dcera Nikolaje Tokareva, generálního ředitele významné ruské ropné a plynárenské společnosti Transněft. [Žalobkyně] a její bývalý manžel Andrej Bolotov vlastní v Moskvě, Lotyšsku a Chorvatsku luxusní nemovitosti, jejichž hodnota přesahuje 50 milionů USD a které lze spojit s Nikolajem Tokarevem. Maja Bolotova má rovněž vazby na společnost Ronin, která spravuje penzijní fond společnosti Transněft. Když žádala o kyperské občanství, uvedla v tiskovém oznámení jako adresu svého místa pobytu adresu společnosti Ronin Europe. Kromě toho má vazby na Ronin Trust, jenž spravuje penzijní fond společnosti Transněft, a to prostřednictvím své realitní společnosti Ostozhenka 19 (dříve pod názvem RPA Est[ate]). [Žalobkyně] je tedy blízkou rodinnou příslušnicí, která má prospěch z vazeb na Nikolaje Tokareva, předního podnikatele působícího v Rusku.“

III. Návrhová žádání účastnic řízení

- 24 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené akty v rozsahu, v němž se jí týkají;
 - uložil Radě, aby jí zaplatila částku 1 000 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy způsobené přijetím aktů o ponechání na seznámech ze září 2022;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 25 Rada podporovaná Komisí navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu na neplatnost;
 - podpůrně pro případ, že by Tribunál zrušil omezující opatření přijatá vůči žalobkyni, nařídil, aby účinky rozhodnutí 2022/1530, 2023/572 a 2023/1767 byly zachovány do doby, než částečné zrušení prováděcích nařízení 2022/1529, 2023/571 a 2023/1765 nabude účinnosti;
 - zamítl návrh na náhradu újmy;
 - žalobkyni náhradu nákladů řízení.

IV. Právní otázky

A. K návrhu na zrušení napadených aktů

- 26 Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje šest žalobních důvodů.
- 27 Žalobkyně v žalobě vznáší čtyři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z porušení práva na účinnou soudní ochranu a povinnosti uvést odůvodnění. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality a základních práv. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty a rovného zacházení. V prvním návrhu na úpravu žaloby žalobkyně vznáší pátý žalobní důvod, vycházející z porušení práva být vyslechnuta. V druhém návrhu na úpravu žaloby žalobkyně vznáší šestý žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti kritéria označujícího osoby, které mají prospěch z vazby na přední podnikatele působící v Rusku, stanoveného ve druhé části čl. 1 odst. 1 písm. e) a čl. 2 odst. 1 písm. g) rozhodnutí 2014/145, ve znění rozhodnutí 2023/1094 [dále jen „druhá část pozměněného kritéria g)“].
- 28 Tribunál považuje za vhodné přezkoumat nejprve druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu.

1. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu.

- 29 V žalobě a v prvním návrhu na úpravu žaloby žalobkyně tvrdí, že se Rada přijetím aktů o ponechání na seznamech ze září 2022 a března 2023 dopustila nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávných posouzení skutkového stavu, když ponechala její jméno na sporných seznamech na základě kritéria spojené osoby stanoveného v čl. 2 odst. 1 *in fine* rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů. Kromě toho ve své žalobě zpochybňuje případné zařazení svého jména na seznam na základě kritéria stanoveného v čl. 2 odst. 1 písm. d) uvedeného rozhodnutí.
- 30 V druhém návrhu na úpravu žaloby žalobkyně tvrdí, že se Rada v aktech o ponechání na seznamech ze září 2023 dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že ponechala její jméno na sporných seznamech na základě druhé části pozměněného kritéria g).

a) Úvodní poznámky

- 31 Je třeba uvést, že v rozsahu, v němž tento žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávných posouzení, musí být považován za vycházející z nesprávných posouzení. I když je totiž pravda, že Rada má určitou posuzovací pravomoc určit v každém jednotlivém případě, zda jsou splněna právní kritéria, na nichž jsou založena dotčená omezující opatření, nic to nemění na tom, že unijní soudy musí zajistit v zásadě úplný přezkum legality všech unijních aktů (viz rozsudek ze dne 26. října 2022, Ovsjannikov v. Rada, T-714/20, nezveřejněný, EU:T:2022:674, bod 61 a citovaná judikatura).
- 32 Účinnost soudního přezkumu zaručená článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie zejména vyžaduje, aby se unijní soud ujistil, zda má rozhodnutí, jímž byla přijata nebo ponechána v platnosti omezující opatření, které se dotýčné osoby nebo subjektu osobně dotýká, dostatečně pevný skutkový základ. Proto je třeba ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, ze kterého toto rozhodnutí vychází, tak aby se soudní přezkum neomezoval na posouzení abstraktní věrohodnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podložené (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119, a ze dne 26. října 2022, Ovsjannikov v. Rada, T-714/20, nezveřejněný, EU:T:2022:674, bod 62).
- 33 V rámci takového posouzení musí být důkazy a údaje zkoumány s ohledem na jejich kontext, a nikoli izolovaně. Rada totiž důkazní břemeno unese, uvede-li před unijním soudem soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů umožňující prokázat existenci dostatečné vazby mezi osobou nebo subjektem, vůči níž je namířeno opatření, kterým se zmrazují finanční prostředky, a režimem či obecně, řešenou situací (viz rozsudek ze dne 20. července 2017, Badica a Kardiam v. Rada, T-619/15, EU:T:2017:532, bod 99 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. října 2022, Ovsjankov v. Rada, T-714/20, nezveřejněný, EU:T:2022:674, body 63 a 66).
- 34 V případě zpochybnění legality je úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že jsou důvody uplatňované vůči dotýčné osobě nebo subjektu podložené, přičemž tato osoba nebo subjekt nejsou povinny předložit důkazy o opaku svědčící o tom, že uvedené důvody podložené nejsou. Není vyžadováno, aby Rada za tímto účelem předložila unijnímu soudu všechny informace a důkazy, jež se týkají důvodů uvedených v aktu, jehož zrušení je navrhováno. Je však třeba, aby

předložené informace a důkazy podporovaly důvody použité proti dotyčné osobě nebo subjektu (rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 121 a 122, a ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, body 66 a 67; viz rovněž rozsudek ze dne 1. června 2022, Prigožin v. Rada, T-723/20, nezveřejněný, EU:T:2022:317, bod 73 a citovaná judikatura).

- 35 V tomto případě přísluší unijnímu soudu ověřit věcnou správnost tvrzených skutečností s přihlédnutím k těmto informacím nebo důkazům a posoudit jejich důkazní hodnotu v závislosti na okolnostech projednávané věci a ve světle případného vyjádření k nim předloženého zejména dotčenou osobou nebo subjektem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 124).
- 36 Pokud jde konkrétně o přezkum legality aktů o ponechání jména dotčené osoby na sporných seznamech, je třeba připomenout, že omezující opatření mají zajišťovací a již pojmově dočasnou povahu a jejich platnost vždy závisí na přetrvávání skutkových a právních okolností, které vedly k jejich přijetí, jakož i na nutnosti jejich zachování za účelem dosažení jejich cíle. Proto při pravidelném přezkumu těchto opatření přísluší Radě, aby provedla aktualizované posouzení situace a zhodnotila dopad takových opatření s cílem určit, zda umožnila dosáhnout cílů sledovaných prvotním zařazením jmen dotčených osob a subjektů na sporný seznam, nebo zda je ohledně uvedených osob a subjektů stále možné dospět k těmto závěrům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. dubna 2022, Ilunga Luyoyo v. Rada, T-108/21, EU:T:2022:253, bod 55 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 26. října 2022, Ovsjannikov v. Rada, T-714/20, nezveřejněný, EU:T:2022:674, bod 67).
- 37 Z toho vyplývá, že pro odůvodnění ponechání jména určité osoby na seznamu osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, není Radě zakázáno, aby vycházela z týchž důkazů, které odůvodňovaly prvotní zařazení, opětovné zařazení nebo předchozí ponechání jména žalobkyně na uvedeném seznamu, pokud se nezměnily důvody pro zařazení na seznam a nezměnil se kontext tak, že se tyto důkazy staly obsoletními (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. září 2020, Kaddour v. Rada, T-510/18, EU:T:2020:436, bod 99). Vývoj kontextu v tomto ohledu zahrnuje zohlednění situace země, ve vztahu k níž byl systém omezujících opatření zaveden, jakož i zvláštní situace dotyčné osoby (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 26. října 2022, Ovsjannikov v. Rada, T-714/20, nezveřejněný, EU:T:2022:674, bod 78, a ze dne 23. září 2020, Kaddour v. Rada, T-510/18, EU:T:2020:436, bod 101), a všechny relevantní okolnosti, a zejména neuskutečnění cílů sledovaných omezujícími opatřeními (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. dubna 2022, Ilunga Luyoyo v. Rada, T-108/21, EU:T:2022:253, bod 56; v tomto smyslu a obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 12. února 2020, Amisi Kumba v. Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, body 82 až 84 a citovaná judikatura).
- 38 V projednávané věci z odůvodnění aktů o ponechání na seznamech ze září 2022 a března 2023 jasně vyplývá, že jméno žalobkyně bylo ponecháno na sporných seznamech pouze na základě kritéria spojené osoby stanoveného v čl. 2 odst. 1 *in fine* rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů. Rada potvrdila, že právním základem zařazení a ponechání jména žalobkyně na uvedených seznamech není kritérium stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. d) uvedeného rozhodnutí. Z toho vyplývá, že argumenty směřující ke zpochybnění ponechání jména žalobkyně na seznamu na základě kritéria stanoveného v čl. 2 odst. 1 písm. d) rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, jsou irelevantní.

- 39 Právě ve světle těchto úvodních úvah je třeba ověřit, zda se Rada dopustila nesprávného posouzení, když se rozhodla ponechat přijetím aktů o ponechání na seznamech ze září 2022 a března 2023 jméno žalobkyně na sporných seznamech na základě kritéria spojené osoby stanoveného v čl. 2 odst. 1 *in fine* rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, a následně ponechat přijetím aktů o ponechání na seznamech ze září 2023 její jméno na uvedených seznamech na základě druhé části pozměněného kritéria g).
- 40 Z aktů o ponechání na seznamech ze září 2022 a března 2023 vyplývá, že jméno žalobkyně bylo zařazeno na seznamech na základě kritéria spojené osoby z důvodu, že udržuje vztahy se svým otcem, Nikolajem Tokarevem, a se Stanislavem Čemezovem.
- 41 Tribunál považuje za vhodné přezkoumat nejprve argumentaci vycházející v podstatě z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž byla žalobkyně zařazena na sporné seznamy jakožto osoba spojená se Stanislavem Čemezovem, který je rovněž zařazen na sporné seznamy jako spojená osoba.

b) K nesprávnému právnímu posouzení, vycházejícímu ze zařazení žalobkyně na seznam jako osoby spojené se Stanislavem Čemezovem

- 42 Žalobkyně tvrdí, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení tím, že ji zařadila na sporné seznamy jakožto osobu spojenou se Stanislavem Čemezovem zejména z důvodu, že tento byl rovněž zařazen na sporné seznamy jako osoba spojená se svým otcem Sergejem Čemezovem. Podle žalobkyně právní úprava nestanoví možnost zařadit na sporné seznamy jméno osoby z důvodu, že je spojena s osobou, jejíž jméno je rovněž zařazeno na tyto seznamy na základě kritéria spojené osoby. Podle ní umožňuje kritérium spojené osoby pouze zařadit osobu na uvedené seznamy jako osobu spojenou s osobou uvedenou v ustanoveních čl. 2 odst. 1 písm. a), b), c), d) e) nebo f) rozhodnutí 2014/145. Kromě toho v prvním návrhu na úpravu žaloby žalobkyně tvrdí, že nemožnost zařadit osobu na sporné seznamy jako osobu spojenou s osobou, která je rovněž zařazena na tyto seznamy jako spojená osoba, je v souladu s judikaturou, která vyžaduje existenci dostatečné vazby mezi subjektem, vůči němuž je namířeno opatření, kterým se zmrazují finanční prostředky, a režimem či obecně, řešenými situacemi.
- 43 Organizačním procesním opatřením Tribunál vyzval Radu, aby uvedla, na jakém základě může být určitá osoba zařazena na sporné seznamy jakožto osoba spojená s jinou osobou, která je rovněž zařazena na uvedené seznamy jako osoba spojená se třetí osobou.
- 44 Rada na jednání tvrdila, že není vyloučeno, že určení jako osoba spojená s určitou osobou, která je sama určena za osobu spojenou s osobou zařazenou na sporné seznamy, může být odůvodněné s výhradou, že takové určení je přiměřené k dosažení cílů sledovaných omezujícími opatřeními. Podle Rady by tomu tak bylo v případě schématu vyznačujícího se sítí vztahů mezi několika osobami, v němž hlavní spojení dvou osob, které jsou samy spojeny s dalšími osobami, je součástí „globálnějšího propojení“, jehož podchycení prostřednictvím omezujících opatření, aby se zabránilo zejména obcházení omezujících opatření, je odůvodněné.
- 45 Pokud jde v tomto ohledu o kritérium spojené osoby stanovené v čl. 2 odst. 1 *in fine* rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, je třeba zdůraznit, že i když je pojem „spojení“ často používán v aktech Rady týkajících se omezujících opatření, není jako takový definován a jeho význam závisí na dotčených souvislostech a okolnostech (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. července 2016, Tomana a další v. Rada a Komise, C-330/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:601, bod 48; ze dne 4. září 2015, NIOC a další v. Rada, T-577/12, nezveřejněný, EU:T:2015:596,

bod 114, a ze dne 21. července 2016, Bredenkamp a další v. Rada a Komise, T-66/14, EU:T:2016:430, body 35 až 37). Lze však připustit, že se jedná o osoby, které jsou obecně spojeny společnými zájmy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. března 2023, Prigožina v. Rada, T-212/22, nezveřejněný, EU:T:2023:104, bod 93 a citovaná judikatura).

- 46 Pokud jde o rozsah kritéria spojené osoby ze znění čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náležejí zaprvé osobám určeným na základě kritérií pro určení osoby, která má být zařazena na seznam, stanovených v písmenech a) až h) uvedeného článku a zadruhé fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným. Je třeba uvést, že slovní spojení „s nimi“ ve výrazu „s nimi spojeným“ použité v kritériu spojené osoby se týká pouze osob, subjektů nebo orgánů určených na základě jednoho z kritérií pro určení osoby, která má být zařazena na seznam, stanovených v čl. 2 odst. 1 písm. a) až h) uvedeného rozhodnutí.
- 47 Z doslovného výkladu čl. 2 odst. 1 *in fine* rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, tedy vyplývá, jak správně tvrdí žalobkyně, že fyzická nebo právnická osoba, subjekt či orgán může být zařazen na sporné seznamy pouze z důvodu spojení s jinou fyzickou nebo právnickou osobou, subjektem či orgánem zařazeným na uvedené seznamy na základě jednoho nebo několika kritérií pro určení osoby, která má být zařazena na seznam, stanovených v čl. 2 odst. 1 písm. a) až h) tohoto rozhodnutí.
- 48 Je pravda, jak uvádí Rada, že kritérium spojené osoby se vztahuje na každou osobu, která má vazbu na osobu zařazenou na sporné seznamy na základě jednoho nebo více kritérií stanovených v čl. 2 odst. 1 písm. a) až h) rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, z důvodu existence nezanedbatelného rizika, že osoby sankcionované na základě jednoho nebo více z těchto kritérií budou vyvíjet tlak na osoby s nimi spojené za účelem obcházení omezujících opatření, která se na ně vztahují (obdobně viz rozsudky ze dne 4. září 2015, NIOC a další v. Rada, T-577/12, nezveřejněný, EU:T:2015:596, bod 114, a ze dne 18. května 2022, Foz v. Rada, T-296/20, EU:T:2022:298, bod 174).
- 49 Nicméně argument Rady založený na riziku obcházení a na nutnosti podchytit vícero osob, které jsou součástí globálního „propojení“ nemůže sám o sobě odůvodnit rozšíření rozsahu kritéria spojení natolik, aby bylo použito na vazbu s osobou, která by na základě jednoho z kritérií stanovených v čl. 2 odst. 1 písm. a) až h) rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, sama nebyla zařazena na seznamy.
- 50 Takový výklad by totiž přiznal spojení příliš široký rozsah a nezohledňoval by znění čl. 2 odst. 1 *in fine* rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, jakož i požadavek dostatečné vazby mezi dotčenými osobami a třetí zemí, která je cílem omezujících opatření přijatých Unií, ve smyslu bodu 64 rozsudku ze dne 13. března 2012, Tay Za v. Rada (C-376/10 P, EU:C:2012:138). Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že v projednávané věci byl Stanislav Čemezov zařazen na sporné seznamy jakožto osoba spojená se svým otcem Sergejem Čemezovem, nebyla Rada oprávněna zařadit žalobkyni na sporné seznamy jako osobu spojenou se Stanislavem Čemezovem.
- 51 Z výše uvedených úvah vyplývá, že se Rada akty o ponechání na seznamech ze září 2022 a března 2023 dopustila nesprávného právního posouzení, když ponechala jméno žalobkyně na sporných seznamech na základě spojení se Stanislavem Čemezovem.

- 52 Je třeba uvést, že toto nesprávné právní posouzení, jehož se dopustila Rada, nemůže samo o sobě vést ke zrušení aktů o ponechání na seznamech ze září 2022 a března 2023. Podle judikatury, pokud jde o přezkum legality rozhodnutí o přijetí omezujících opatření, a s ohledem na jejich preventivní povahu totiž platí, že pokud je unijní soud toho názoru, že alespoň jeden z uvedených důvodů je dostatečně přesný a konkrétní, podložený a představuje sám o sobě dostatečný základ pro toto rozhodnutí, pak skutečnost, že ostatní z těchto důvodů tento požadavek nesplňují, neodůvodňuje zrušení uvedeného rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 72 a citovaná judikatura).
- 53 Je tedy třeba ověřit, zda se Rada dopustila nesprávného posouzení, když učinila závěr, že je žalobkyně osobou spojenou se svým otcem Nikolajem Tokarevem.

c) K nesprávnému posouzení v rozsahu, v němž byla žalobkyně zařazena na seznam jako osoba spojená se svým otcem

- 54 Akty o ponechání na seznamech ze září 2022 a akty o ponechání na seznamech z března 2023 je třeba přezkoumat odděleně, jelikož byly přijaty k různým datům a nezakládají se na zcela totožných důvodech či podkladech.

1) K aktům o ponechání na seznamech ze září 2022

- 55 Svou argumentací žalobkyně zpochybňuje věrohodnost některých písemností obsažených v původním důkazním spise, jakož i možnost zohlednit přílohu B.5, a tvrdí, že skutkový základ nepostačuje k odůvodnění ponechání jejího jména na seznamech jakožto osoby spojené se svým otcem.

i) K věrohodnosti skutečností obsažených v původním důkazním spise

- 56 Žalobkyně zpochybňuje věrohodnost dokumentu č. 6 původního důkazního spisu z důvodu, že tvrzení, že její otec svěřil jejímu bývalému manželovi správu společnosti Katina, je chybné. Má rovněž za to, že dokumenty č. 12 a 15 původního důkazního spisu nejsou věrohodné, jelikož uvedená tvrzení jsou vágní a jsou založena na nepřímých důkazech, které se nejvíce jeví jako dostatečně přesvědčivé, aby je podpořily, jako jsou telefonní čísla nebo informace zveřejněné na internetu. Kromě toho žalobkyně tvrdí, že články zveřejněné *Moscow Post* nejsou věrohodné z důvodu skutečnosti, že toto médium je známo tím, že zveřejňuje pomlouvačné dokumenty, jak vyplývá z nedávných odsouzení soudem.
- 57 Rada podporovaná Komisí tuto argumentaci zpochybňuje.
- 58 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou se činnost unijního soudu řídí zásadou volného hodnocení důkazů a jediným kritériem pro hodnocení předložených důkazů je jejich věrohodnost. V tomto ohledu je pro posouzení důkazní hodnoty určitého dokumentu třeba ověřit pravděpodobnost informací, které jsou v něm obsaženy, a zároveň vzít v úvahu zejména původ dokumentu, okolnosti jeho vyhotovení, jakož i komu je dokument určen, a klást si otázku, zda se dokument vzhledem ke svému obsahu jeví jako rozumný a věrohodný [viz rozsudky ze dne 31. května 2018, Kaddour v. Rada, T-461/16, EU:T:2018:316, bod 107 a citovaná judikatura, a ze dne 12. února 2020, Amisi Kumba v. Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, bod 95 (nezveřejněný) a citovaná judikatura].

- 59 Vzhledem k tomu, že ve třetích zemích nemají unijní orgány vyšetřovací pravomoc, musí jejich posouzení z přirozených důvodů vycházet z veřejně přístupných informačních zdrojů, zpráv, novinových článků, zpráv tajných služeb nebo jiných podobných informačních zdrojů (rozsudky ze dne 14. března 2018, Kim a další v. Rada a Komise, T-533/15 a T-264/16, EU:T:2018:138, bod 107, a ze dne 1. června 2022, Prigožin v. Rada, T-723/20, nezveřejněný, EU:T:2022:317, bod 59).
- 60 Kromě toho je třeba poznamenat, že vzhledem ke konfliktní situaci, v níž se Ruská federace a Ukrajina nacházejí, je v praxi obzvláště obtížné získat přístup k určitým zdrojům, výslovně uvést primární zdroj určitých informací a případně získat svědectví od osob, které jsou ochotny být identifikovány. Z toho vyplývající obtíže při vyšetřování tak mohou přispět k zabránění předložení přesných důkazů a objektivních informací (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 116 a citovaná judikatura).
- 61 V projednávané věci Rada k odůvodnění ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech akty ze září 2022 předložila původní důkazní spis. Je třeba uvést, že pokud jde o vazbu mezi žalobkyní a jejím otcem, Rada vycházela z veřejně přístupných informací, a sice zejména:
- z článku vydaného dne 5. března 2022 na internetových stránkách Total Croatia News, s titulkem „Spojené státy blokují společnost dcery ruského oligarchy, majitelky vily na ostrově Lošinj“, vyhledáno dne 5. dubna 2022 (dokument č. 1);
 - z tiskové zprávy United States Department of the Treasury (Ministerstvo financí Spojených států amerických), zveřejněné dne 3. března 2022, týkající se sankcí přijatých vůči ruským osobám a institucím, vyhledáno dne 5. dubna 2022 (dokument č. 2);
 - z článku vydaného dne 10. března 2022 na internetových stránkách *Evening Standard*, s titulkem „Kteří ruští oligarchové byli přidáni na sankční seznam Spojeného království?“, vyhledáno dne 7. dubna 2022 (dokument č. 3);
 - z internetové stránky Australian Department of Foreign Affairs and Trade (Australské ministerstvo zahraničních věcí a obchodu), zveřejněné dne 13. března 2022, týkající se sankcí uplatňovaných vůči Rusku, vyhledáno dne 7. dubna 2022 (dokument č. 4);
 - z článku zveřejněného dne 6. března 2022 na internetových stránkách World Law Group, s titulkem „Spojené státy: Spojené státy ukládají další sankce a zavádějí kontrolu vývozu do Ruska a Běloruska“, vyhledáno dne 7. dubna 2022 (dokument č. 5);
 - z článku zveřejněného dne 4. března 2022 na internetových stránkách *Imperijal*, s titulkem „Rusové na černé listině podnikají po boku Plenkoviče a HDZ, vlastní rovněž císařskou vilu ve městě Mali Lošinj“, vyhledáno dne 7. dubna 2022 (dokument č. 6);
 - z internetové stránky vlády Kanady zveřejněné dne 24. února 2022 týkající se dalších hospodářských opatření přijatých v reakci na agresi Ruska vůči Ukrajině, vyhledáno dne 11. dubna 2022 (dokument č. 8);
 - z internetové stránky „acompromat.com“ týkající se žalobkyně, vyhledáno dne 11. dubna 2022 (dokument č. 9);

- z článku vydaného dne 15. března 2022 na internetových stránkách *Infobae*, s titulkem „Spojené království oznámilo sankce vůči 350 dalším ruským osobám a subjektům“, vyhledáno dne 5. dubna 2022 (dokument č. 11);
 - z výňatku šetření provedeného Organised Crime and Corruption Reporting Project (OCCRP, Centrum pro sledování korupce a organizovaného zločinu), zveřejněného dne 24. prosince 2016, s názvem „Přátelům se daří díky blízkosti Putinovy moci“, vyhledáno dne 5. dubna 2022 (dokument č. 12);
 - z článku zveřejněného dne 29. prosince 2016 na internetových stránkách LSM, s titulkem „Spojitost mezi budovou v Jürmale a Putinovým přítelem“, vyhledáno dne 5. dubna 2022 (dokument č. 13);
 - z internetové stránky Russian Asset Tracker týkající se společnosti Katina, vyhledáno dne 12. dubna 2022 (dokument č. 14);
 - z článku zveřejněného dne 27. listopadu 2016 na zpravodajských internetových stránkách Meduza, s titulkem „Velmi bohatý zeť. Jak jsou uspořádány obchodní záležitosti blízkých ředitele společnosti Transněft Nikolaje Tokareva?“, vyhledáno dne 17. května 2022 (dokument č. 15);
 - z článku zveřejněného dne 28. srpna 2020 na internetových stránkách News Rambler, s titulkem „Šmatkův vstup do ‚meridiánu‘ Gelendžik“, vyhledáno dne 20. května 2022 (dokument č. 16);
 - z článku zveřejněného dne 15. října 2019 na internetových stránkách *Moscow Post*, s titulkem „Nikolaj Tokarev a jeho společnost Transněft nedokázali přenést odpovědnost za kvalitu ropy na své konkurenty“, vyhledáno dne 20. května 2022 (dokument č. 17).
- 62 Dokumentem č. 6 původního důkazního spisu je tak novinový článek zveřejněný na internetových stránkách *Imperijal*, s titulkem „Rusové na černé listině podnikají po boku Plenkoviče a HDZ, vlastní rovněž císařskou vilu ve městě Mali Lošinj“. Tento dokument se týká zejména společnosti Katina se sídlem v Záhřebu, která vlastní vilu pojmenovanou Karolina ve městě Mali Lošinj (Chorvatsko) (dále jen „vila Karolina“). Je třeba uvést, že argument žalobkyně vycházející z toho, že tento článek obsahuje chybu, nemůže zpochybnit jeho důkazní hodnotu. Taková argumentace totiž spadá do posouzení dostatečnosti skutkového základu, kterým Rada odůvodnila její zařazení na seznam.
- 63 Pokud jde o argument vycházející z toho, že tvrzení uvedená v dokumentu č. 12, a sice šetření OCCRP s názvem „Přátelům se daří díky blízkosti Putinovy moci“ a v dokumentu č. 15, a sice článku zveřejněném na zpravodajských internetových stránkách Meduza, s titulkem „Velmi bohatý zeť. Jak jsou uspořádány obchodní záležitosti blízkých ředitele společnosti Transněft Nikolaje Tokareva?“ jsou vágní a jsou založena na nepřímých důkazech, které se nejeví jako dostatečně přesvědčivé, aby tato tvrzení podložila, nemůže zpochybnit důkazní sílu těchto důkazů. Vzhledem k obtížím při přístupu k informacím uvedeným v bodě 60 výše totiž skutečnost, že vyšetřování nebo články jsou založeny na takových údajích, jako jsou telefonní čísla nebo informace dostupné na internetových stránkách, nemůže zbavit dokumenty č. 12 a 15 důkazní síly.

- 64 Stejně tak nemůže obstát argumentace, podle které v podstatě články zveřejněné *Moscow Post* nejsou hodnověrné z důvodu, že toto médium bylo v nedávné době několikrát odsouzeno za pomluvu. Skutečnost, že médium bylo několikrát odsouzeno za pomluvu, totiž neznamená, že všechny jeho publikace nejsou věrohodné. Kromě toho je v projednávané věci třeba konstatovat, že rozsudky předložené žalobkyní se netýkají dokumentu č. 17, a sice článku *Moscow Post* s titulkem „Nikolaj Tokarev a jeho společnost Transněft nedokázali přenést odpovědnost za kvalitu ropy na své konkurenty“. Z toho vyplývá, že tento důkaz nemůže být zbaven důkazní síly.
- 65 S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem, vezmou-li se v úvahu souvislosti, jimiž se vyznačuje situace v Ruské federaci, a skutečnost, že Rada nemá ve třetích zemích vyšetřovací pravomoci (viz body 59 a 60 výše), nelze důkazní hodnotu dokumentů č. 6, 12, 15 a 17 v původním důkazním spise odmítnout.

ii) K příloze B.5 žalobní odpovědi

- 66 Žalobkyně zpochybňuje možnost zohlednit přílohu B.5 žalobní odpovědi, která obsahuje celý obsah vyšetřování, z něhož je převzat výňatek v dokumentu č. 12 původního důkazního spisu, a to z důvodu, že zohlednění uvedené přílohy by znamenalo změnu obsahu původního důkazního spisu.
- 67 Rada podporovaná Komisí tuto argumentaci zpochybňuje.
- 68 Podle ustálené judikatury se musí legalita unijního aktu posuzovat podle skutkových a právních okolností existujících k datu, kdy byl akt přijat (rozsudky ze dne 3. září 2015, *Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Komise*, C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22, a ze dne 8. března 2023, *Prigožina v. Rada*, T-212/22, nezveřejněný, EU:T:2023:104, bod 80).
- 69 Je třeba rovněž připomenout, že přezkum legality po meritorní stránce, který přísluší Tribunálu, musí být proveden, zvláště pokud jde o spory týkající se omezujících opatření, z hlediska nejen skutečností uvedených v odůvodněních sporných aktů, ale i skutečností, které v případě zpochybnění předloží Rada Tribunálu k prokázání opodstatněnosti skutečností tvrzených v těchto odůvodněních (rozsudek ze dne 22. dubna 2021, *Rada v. PKK*, C-46/19 P, EU:C:2021:316, bod 64).
- 70 Je třeba uvést, jak uznává žalobkyně, že příloha B.5 obsahuje reprodukci celého šetření OCCRP, zveřejněného dne 24. prosince 2016, s názvem „Přátelům se daří díky blízkosti Putinovy moci“, jehož výňatek je převzat v dokumentu č. 12 původního důkazního spisu. Jak vyplývá z uvedeného spisu, Rada měla přístup k tomuto šetření dne 5. dubna 2022 a mezi identifikátory zdrojů tohoto dokumentu je uveden úplný hypertextový odkaz umožňující přístup k celému obsahu tohoto dokumentu. Za těchto podmínek žalobkyně nemůže zpochybnit možnost zohlednit přílohu B.5 žalobní odpovědi (obdobně viz rozsudek ze dne 1. června 2022, *Prigožin v. Rada*, T-723/20, nezveřejněný, EU:T:2022:317, bod 55).
- 71 Z toho vyplývá, že příloha B.5 žalobní odpovědi může být zohledněna při přezkumu opodstatněnosti ponechání žalobkyně na sporných seznamech jakožto osoby spojené s N. Tokarevem.

iii) K opodstatněnosti ponechání žalobkyně na seznamu jakožto osoby spojené se svým otcem

- 72 Žalobkyně se domnívá, že se Rada dopustila pochybení ohledně odhadované hodnoty jejích nemovitostí, a že v každém případě jejich hodnota není relevantní pro určení vazby na jejího otce. Kromě toho tvrdí, že podklady Rady nepostačují ke konstatování, že její nemovitosti mohou být spojeny s jejím otcem. Navíc tvrdí, že i za předpokladu, že by společnost Ronin Trust spravovala některé z jejích nemovitostí, tato společnost neumožňuje prokázat spojení s jejím otcem. V tomto smyslu má za to, že skutečnost, že společnost Ronin Trust spravuje nevládní penzijní fond společnosti Transněft, představuje přehnané a neaktuální spojení.
- 73 Rada podporovaná Komisí tuto argumentaci zpochybňuje.
- 74 Rada konkrétně uvádí, že z původního důkazního spisu vyplývá, že žalobkyně vlastní nebo vlastnila, sama nebo se svým bývalým manželem, několik společností a nemovitosti v hodnotě více než 50 milionů amerických dolarů (USD) (přibližně 45 milionů eur) v Moskvě (Rusko). V každém případě podle ní hodnota majetku žalobkyně nepředstavuje rozhodující skutečnost vzhledem k tomu, že to, co je důležité je zjištění, že se žalobkyně stala úspěšnou podnikatelkou, která zbohatla. Mimoto Rada tvrdí, že z původního důkazního spisu vyplývá, že žalobkyně je spojena se svým otcem z důvodu svého rodinného vztahu a skutečnosti, že je s ním spojen i její majetek a podnikání. Rada má konkrétně za to, že měla k dispozici soubor přesných a konkrétních nepřímých důkazů potvrzujících skutečnost, že žalobkyně zbohatla v oboru nemovitostí tím, že měla prospěch z postavení svého otce jako generálního ředitele společnosti Transněft. Rada navíc tvrdí, že žalobkyně je spojena s podnikatelskou činností svého otce prostřednictvím společnosti Ronin, která je spojena se společností Transněft, jakož i modelem rodinné správy podnikatelské činnosti.
- 75 V tomto ohledu je třeba připomenout, jak vyplývá z bodů 45 až 47 výše, že kritérium spojené osoby se týká osob, které jsou spojeny společnými zájmy osoby, jež byla zařazena na sporné seznamy na základě jednoho nebo několika kritérií pro určení osoby, která má být zařazena na seznam, stanovených v čl. 2 odst. 1 písm. a) až g) rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů.
- 76 Je třeba upřesnit, že tyto společné zájmy je třeba chápat nejen striktně, tedy tak, že určují osoby, jejichž zájmy jsou spojeny ve společné právní struktuře, ale také širěji v situaci osob spojených rodinným vztahem, která se vyznačuje objektivní existencí vzájemného propojení společných zájmů, které není nutně formalizováno v právní struktuře vytvořené za tímto účelem (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 6. září 2023, Timčenko v. Rada, T-361/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2023:502, bod 76).
- 77 Dále vzhledem k tomu, že kritérium spojené osoby je formulováno v přítomném čase oznamovacího způsobu, musí být existence společných zájmů prokázána k okamžiku přijetí napadených aktů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. března 2023, Prigožina v. Rada, T-212/22, nezveřejněný, EU:T:2023:104, bod 92).
- 78 V projednávané věci žalobkyně nezpochybňuje svůj příbuzenský vztah ke svému otci N. Tokarevovi, který vykonává funkci generálního ředitele společnosti Transněft, která je považována za velkou ruskou ropnou a plynárenskou společnost. Naproti tomu tvrdí, že skutkový základ, který použila Rada, neobsahuje dostatečné skutečnosti k prokázání vazby na jejího otce.

- 79 Z dotčeného odůvodnění zařazení na seznam vyplývá, že společné zájmy žalobkyně a jejího otce pramení zaprvé ze skutečnosti, že její značný nemovitý majetek v Moskvě, Chorvatsku a Lotyšsku mohl být spojen s jejím otcem, a zadruhé z vazeb mezi žalobkyní a společností Ronin, která byla prezentována jako společnost zajišťující správu penzijního fondu společnosti Transněft.
- 80 V první řadě, pokud jde o vazbu mezi žalobkyní a společností Ronin Trust, zejména z dokumentu č. 15 původního důkazního spisu vyplývá, že v době, kdy byla žalobkyně ještě vdaná za svého bývalého manžela, společnost Ronin Trust, která spravovala penzijní fond společnosti Transněft, rovněž zajišťovala správu nemovitostí skupiny společností nazvané RPA. Podle tohoto důkazu bývalý manžel žalobkyně vlastnil 100 % společnosti RPA-Management, zatímco žalobkyně kontrolovala 75 % společnosti RPA-Estate a 50 % společnosti RPA-Hotel Management. Z toho vyplývá, že se Rada mohla platně domnívat, že v roce 2016 existovala vazba mezi společností Ronin Trust a společnostmi, ve kterých žalobkyně vlastnila podíly, a sice společnostmi RPA-Hotel Management a RPA-Estate.
- 81 Z dokumentu č. 15 původního důkazního spisu však rovněž vyplývá, že v oblasti správy penzijních fondů nebyla společnost Transněft jediným klientem, a dokonce ani hlavním klientem společnosti Ronin Trust. Toto zjištění bylo potvrzeno výňatky z výročních zpráv společnosti Ronin Trust předložených žalobkyní (příloha A. 11), ze kterých vyplývá, že tato společnost skutečně zajišťuje správu penzijních fondů jiných podniků než společnosti Transněft. Kromě toho, že žádná součást spisu neposkytuje informace o činnostech a organizaci společnosti Ronin Trust, nemůže pouhá skutečnost, že žalobkyně a společnost Transněft využívají služeb téhož poskytovatele, který poskytuje své služby jiným třetím společnostem, stačit k prokázání existence vazby mezi žalobkyní a společností Transněft. Rada na jednání ve své odpovědi na otázku Tribunálu vyzývající ji k vysvětlení, jakým způsobem by mohla být prokázána vazba mezi žalobkyní a jejím otcem prostřednictvím společnosti Ronin Trust, přestože tato společnost spravuje penzijní fondy několika podniků, nebyla schopna tuto vazbu ozřejmit. Nedovolávala se totiž žádného důkazu o účasti N. Tokareva na kapitálu společnosti Ronin Trust, ani jeho přítomnosti v řídicích orgánech této společnosti či jakékoli jedinečnosti obchodních vztahů mezi společnostmi Ronin Trust a Transněft, které by tyto vztahy odlišovaly od vztahů existujících mezi společností Ronin Trust a ostatními společnostmi, které tvoří její klientelu.
- 82 Proto je žalobkyně oprávněna tvrdit, že rozsáhlá vazba mezi společností Ronin Trust a společností Transněft nepostačuje k prokázání existence vazby mezi jejími činnostmi a činnostmi jejího otce.
- 83 Kromě toho, pokud jde o skutečnost uvedenou v odůvodnění zařazení na seznam, podle níž byla adresa společnosti Ronin Europe zmíněna v naturalizačním řízení žalobkyně s cílem získat kyperskou státní příslušnost, ani tato skutečnost nemůže prokázat existenci společných zájmů žalobkyně a N. Tokareva. Rada totiž na jednání v odpovědi na otázku Tribunálu týkající se objasnění vazeb mezi společnostmi Ronin Europe a Ronin Trust v podstatě uvedla, že měla za to, že tyto dvě společnosti mohou být považovány za propojené. Kromě toho je třeba konstatovat, že se Rada nedovolává žádné skutečnosti, která by umožnila prokázat vazbu mezi společností Ronin Europe a N. Tokarevem. Z týchž důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodě 81 výše, tedy vazba mezi žalobkyní a společností Ronin Europe nemůže prokázat existenci vazby mezi žalobkyní a jejím otcem prostřednictvím společnosti Transněft.
- 84 Rada tedy nesprávně vycházela z obchodních vztahů žalobkyně se společnostmi Ronin Trust a Ronin Europe za účelem prokázání vazby na N. Tokareva prostřednictvím společnosti Transněft.

- 85 V druhé řadě je třeba ověřit, zda původní důkazní spis obsahuje soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů k prokázání existence vazeb mezi nemovitým majetkem žalobkyně a N. Tokarevem k okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2022.
- 86 Úvodem je třeba konstatovat, že hlavní účastnice řízení se neshodují na hodnotě nemovitého majetku žalobkyně. V dotčeném odůvodnění zařazení na seznam měla Rada za to, že nemovitý majetek žalobkyně a jejího bývalého manžela má hodnotu více než 50 milionů USD (přibližně 45 milionů eur), pokud jde o nemovitosti nacházející se v Moskvě, Chorvatsku a Lotyšsku. Nicméně kromě skutečnosti, že žalobkyně nezpochybňuje to, že celková hodnota jejího majetku a majetku jejího bývalého manžela může překračovat hodnotu 50 milionů USD (přibližně 45 milionů eur), je třeba uvést, že hodnota majetku žalobkyně není rozhodující pro odůvodnění ponechání jejího jména na sporných seznamech. Jedná se totiž o kontextový prvek, který má, jak uvádí Rada, vypovídat o tom, že žalobkyně je úspěšnou podnikatelkou, která zbohatla v oboru nemovitostí, jak vyplývá zejména z dokumentů č. 9 a 16 původního důkazního spisu. Z toho vyplývá, že případná nepřesnost, pokud jde o hodnotu jejího majetku, nemůže sama o sobě vést ke zrušení aktů o ponechání na seznamech ze září 2022.
- 87 Je třeba uvést, že žalobkyně uznává, že je majitelkou společnosti Ostozhenka 19, která vlastní historický dům v Moskvě, byt v ulici Brjusovova v Moskvě, jakož i společnost Katina, která vlastní vilu nazvanou Karolina ve městě Mali Lošinj v Chorvatsku. Ze skutečností obsažených v původním důkazním spise vyplývá, že každá z těchto nemovitostí má hodnotu několika milionů ruských rublů (RUB). Podle dokumentu č. 15 byl totiž historický dům v Moskvě v roce 2016 nabyt za částku 390 milionů RUB (přibližně 3,9 milionů eur) podle dokumentu č. 14 byla vila v Chorvatsku oceněna na 4,1 milionu USD (přibližně 3,8 milionu eur) a podle dokumentu č. 9 se byt v ulici Brjusovova nachází v budově, jejíž některé části mají hodnotu minimálně 315 milionů RUB (přibližně 3,15 milionu eur). Vzhledem k hodnotě tohoto nemovitého majetku ve výši několika milionů eur mohla mít Rada oprávněně za to, že žalobkyně disponuje značným nemovitým majetkem. Jak přitom správně tvrdí žalobkyně, v projednávaném případě pouhá hodnota jejích nemovitostí nestačí k prokázání vazby na jejího otce. Je tedy třeba ověřit, zda skutkový základ, který použila Rada, umožňuje podpořit závěr, že tento nemovitý majetek žalobkyně mohl být v okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2022 spojen s jejím otcem.
- 88 Zaprvé, pokud jde o nemovitost v Jürmale v Lotyšsku, kterou vlastnila žalobkyně společně se svým bývalým manželem v době, kdy byli manželé, je třeba uvést, že se Rada nedovolává žádné skutečnosti, která by umožnila spojit tuto nemovitost s N. Tokarevem. Kromě toho žalobkyně předložila výňatek z dodatku manželské smlouvy ze dne 14. února 2019 (příloha A.9), který potvrzuje, že po rozvodu měly být všechny podíly ve společnosti Dzintaru 34, která tuto nemovitost vlastní, převedeny na jejího bývalého manžela. Žalobkyně se přitom v červnu 2019 rozvedla, což Rada nezpochybňuje. Proto je třeba mít za to, že žalobkyně prokázala, že od června 2019 již neměla žádnou vazbu na nemovitost v Lotyšsku. Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že existence společných zájmů musí být prokázána k okamžiku přijetí napadených aktů (viz bod 77 výše) k prokázání existence takových zájmů mezi žalobkyní a jejím otcem prostřednictvím nemovitostí, které vlastní, se Rada nemůže opírat o nemovitost v Lotyšsku, jelikož v okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2022 žalobkyně již několik let nebyla jejím vlastníkem.

- 89 Zadruhé, pokud jde o vilu Karolina nacházející se v zálivu Čikat ve městě Mali Lošinj v Chorvatsku, je třeba uvést, že žalobkyně předložila výpis z historie rejstříku Obchodního soudu v Záhřebu (Trgovački Sud u Zagrebu, Chorvatsko) týkající se společnosti Katina (příloha A.20), která tuto vilu vlastní. Z tohoto dokumentu přitom vyplývá, že žalobkyně je jediným akcionářem společnosti a její otec v ní nikdy neměl žádný podíl. Z toho vyplývá, že pokud jde o tuto nemovitost, Rada se nemůže dovolávat existence přímé vazby mezi žalobkyní a jejím otcem. Kromě toho, i když je pravda, že dokument č. 6 původního důkazního spisu může představovat indicii o existenci rodinné správy této nemovitosti z důvodu, že N. Tokarev svěřil vedení společnosti Katina svému bývalému zeti, nemůže taková indicie sama o sobě stačit k prokázání vazby mezi otcem žalobkyně a vilou Karolina v období po roce 2019. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně rozvedla v červnu 2019, její bývalý manžel opustil ve stejném roce své funkce ve společnosti Katina, jak vyplývá z přílohy A.20. K zásahu N. Tokareva při jmenování jeho bývalého zetě jakožto člena řídicího výboru společnosti Katina přitom nutně došlo dlouho před rokem 2019. Vzhledem k tomu, že neexistují jiné důkazy vztahující se k novějším skutečnostem, které by mohly prokázat pokračování rodinné správy vily Karolina zahrnující N. Tokareva, je třeba konstatovat, že Rada neměla k dispozici žádný důkaz umožňující prokázat, že k okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2022 existovala vazba mezi otcem žalobkyně a vilou Karolina.
- 90 Zatřetí, pokud jde o skutečnost, které se dovolává Rada, že rodina Tokarevových nabyla rovněž v Chorvatsku hotelový komplex v hodnotě několika miliard USD, je pravda, že dokument č. 16 původního důkazního spisu, a sice novinový článek zveřejněný v roce 2020, poukazuje na existenci informací ohledně toho, že rodina Tokarevových nabyla hotelový komplex prostřednictvím veřejných zakázek společnosti Transněft. Je však nutno konstatovat, že tento článek neobsahuje žádné upřesnění ohledně data, kdy k této operaci došlo, ani neupřesňuje, který člen rodiny Tokarevových tento majetek nabyl, ani to, zda ho tento rodinný příslušník v okamžiku zveřejnění článku v roce 2020 ještě měl. Kromě toho je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, z přílohy D.1 dupliky, a sice z článku zveřejněného dne 16. srpna 2016 na internetových stránkách *Moscow Post* s titulkem „Zlatá trubka‘ Nikolaje Tokareva?“, zjevně nevyplývá, že by žalobkyně nebo její rodinní příslušníci nabyli hotelový komplex výměnou za veřejné zakázky společnosti Transněft. Podle tohoto článku totiž žalobkyně v roce 2005 pobírala příjmy od společnosti s názvem Caprice-Stell, která nepřímo vlastnila podíly v hotelové společnosti, která byla prezentována jako vlastník hotelového komplexu ve městě Mali Lošinj. I za předpokladu, že by skutečnost, že žalobkyně pobírala od společnosti Caprice-Stell příjem, mohla být považována za důkaz nabytí hotelového komplexu, je třeba uvést, že podle tohoto článku zveřejněného v *Moscow Post* v roce 2016 byla operace zahrnující veřejné zakázky společnosti Transněft v rámci nabývání nemovitostí provedena několik let před vydáním článku. Z tohoto článku přitom nevyplývá, že by žalobkyně pobírala od společnosti Caprice-Stell příjmy po roce 2005. Rada navíc nepředložila žádný jiný důkaz, který by prokazoval, že žalobkyně je stále vlastníkem hotelového komplexu v Chorvatsku. S ohledem na stáří skutečností uvedených v důkazech předložených Radou se Rada nemůže dovolávat toho, že v okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2022 byla žalobkyně vlastníkem hotelového komplexu v Chorvatsku.
- 91 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že od svého rozvodu v červnu 2019 již nemá žádné vazby na společnosti skupiny RPA svého bývalého manžela a její nemovitý majetek v Moskvě se omezuje na historický dům, který vlastní prostřednictvím společnosti Ostozhenka 19 (dříve RPA-Estate), jakož i bytu v ulici Brjusovova. Pokud jde konkrétně o období po rozvodu, tak žalobkyně zpochybňuje vazbu mezi svými nemovitostmi a svým otcem, kterou se Rada snaží prokázat na základě dokumentu č. 15 původního důkazního spisu prostřednictvím společností skupiny RPA a společnosti Ronin Trust. V tomto ohledu stačí připomenout, že Rada nemohla vycházet z existence obchodních

vztahů mezi žalobkyní a společností Ronin Trust k prokázání vazby mezi žalobkyní a N. Tokarevem prostřednictvím společnosti Transněft (viz bod 81 výše). Okolnost, že nemovitosti žalobkyně v Moskvě byly spravovány společností Ronin Trust, tedy nemůže být důkazem toho, že tyto nemovitosti mohly být považovány za nemovitosti spojené s jejím otcem. Je přitom třeba konstatovat, že původní důkazní spis neobsahuje žádný jiný důkaz, který by umožnil prokázat vazbu mezi majetkem žalobkyně nacházejícím se v Moskvě a N. Tokarevem.

- 92 Z výše uvedených úvah vyplývá, že odůvodnění je stíženo nesprávným posouzením v rozsahu, v němž bylo konstatováno, že nemovitosti žalobkyně mohly být v okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2022 spojeny s N. Tokarevem.
- 93 Tento závěr nemohou argumenty Rady zpochybnit.
- 94 Zprv je pravda, jak správně uvádí Rada, že podle dokumentů č. 2, 3, 6, 9, 13 a 15 původního důkazního spisu je otec žalobkyně popisován jako dlouholetý blízký přítel Vladimira Putina a jako osoba vykonávající funkci generálního ředitele jedné z nejvýznamnějších státem vlastněných společností Ruska. Nicméně, i když tato informace představuje relevantní kontext, nemůže prokázat existenci vazby mezi nemovitým majetkem žalobkyně a jejím otcem.
- 95 Zadruhé dokumenty č. 1, 2, 3 a 6 původního důkazního spisu obecně a bez dalšího upřesnění poukazují na skutečnost, že členové rodiny N. Tokareva měli prospěch z jeho vazeb na Vladimira Putina nebo ruskou vládu, a dokument č. 12 tohoto spisu, jehož celý obsah je převzat v příloze B.5 žalobní odpovědi, obecně uvádí, že členové rodiny N. Tokareva rozmnožili své bohatství a vlastní hodnotné nemovitosti v Evropě. Jak přitom uvádí žalobkyně, dokumenty č. 1 a 3 původního důkazního spisu, které v podstatě přebírají obsah tiskové zprávy Ministerstva financí Spojených států amerických (dokument č. 2), neobsahují přesné a konkrétní informace prokazující, že by nemovitosti žalobkyně byly spojeny s N. Tokarevem, zejména k okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2022. Stejně tak již bylo konstatováno, že dokument č. 6 původního důkazního spisu neobsahuje žádnou skutečnost umožňující prokázat tuto vazbu k okamžiku přijetí uvedených aktů (viz bod 89 výše). Pokud jde o dokument č. 12, jehož obsah je v celém rozsahu převzat v příloze B.5 žalobní odpovědi, je třeba uvést, že informace, které obsahuje, jsou do značné míry podobné těm, které jsou uvedeny v dokumentu č. 15 původního důkazního spisu. Z týchž důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodě 90 výše, tedy dokument č. 12 původního důkazního spisu neobsahuje důkazy, které by mohly prokázat vazbu mezi nemovitým majetkem žalobkyně a N. Tokarevem k okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2022.
- 96 Zatřetí, pokud jde o existenci systému rodinné správy v podnikání v oblasti nemovitostí, je pravda, jak tvrdí Rada ve své duplice, že příloha D.1 obsahuje informace, které mají prokázat existenci takového systému, pokud jde o nabytí neidentifikované nemovitosti v Chorvatsku v rámci operace zahrnující veřejné zakázky společnosti Transněft, žalobkyní a jejím bývalým manželem. Stejně tak může z informací uvedených v dokumentu č. 6 původního důkazního spisu z důvodu zapojení N. Tokareva do správy společnosti Katina, která vlastní vilu Karolina, rovněž vyplývat systém rodinné správy v podnikání. Jak však bylo uvedeno v bodech 89 a 90 výše, k těmto skutečnostem došlo několik let před přijetím aktů o ponechání na seznamech ze září 2022. Je přitom třeba konstatovat, že Rada nepředložila žádný důkaz, který by prokazoval, že systém rodinné správy v podnikání s nemovitostmi zahrnující žalobkyni a jejího otce přetrvával v okamžiku přijetí uvedených aktů.

- 97 Pokud jde o údajné přetrvávání rodinné správy v podnikání v oblasti nemovitostí, Rada se na jednání nesprávně dovolávala existence takového systému správy ve vztahu ke komplexu nemovitostí Gelendžik Resort Meridian v Rusku. Tato nemovitost totiž nebyla uvedena v odůvodnění zařazení na seznamy v aktech o ponechání na seznamech ze září 2022, takže se Rada nemůže této skutečnosti dovolávat, ledaže by připustila nahrazení odůvodnění. V každém případě z dokumentů č. 9 a 16 původního důkazního spisu vyplývá, že žalobkyně spoluvlastní se Stanislavem Čemezovem podíly v tomto komplexu nemovitostí a Rada neprokázala, že by tato nemovitost mohla být spojena s N. Tokarevem.
- 98 Začtvrté na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, skutečnost, že N. Tokarev je stále ve spojení s V. Putinem, že pořád zastává funkci generálního ředitele společnosti Transněft a žalobkyně stále vlastní nemovitosti, nemůže stačit k odůvodnění ponechání jejího jména na sporných seznamech na základě kritéria spojené osoby. Jak totiž bylo připomenuto v bodě 77 výše, Rada je povinna prokázat existenci společných zájmů k okamžiku přijetí napadených aktů. Je přitom třeba uvést, že Rada neprokázala, že by k okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2022 mohl být nemovitý majetek žalobkyně spojen s jejím otcem.
- 99 V třetí řadě, pokud jde o dokumenty č. 2 až 5, 8 a 11 původního důkazního spisu, které se týkají omezujících opatření přijatých vůči žalobkyni Austrálií, Kanadou, Spojenými státy a Spojeným královstvím, mohou sice takové skutečnosti představovat relevantní kontextové prvky, nemohou však samy o sobě odůvodnit zařazení a ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech. Jak totiž prokázala žalobkyně, v těchto třetích zemích se na členy rodiny osob, na které se vztahují omezující opatření, mohou rovněž vztahovat omezující opatření na pouhém základě rodinného vztahu. V rámci omezujících opatření vzhledem k situaci v Sýrii bylo sice rozhodnuto, že jsou-li zmrazeny finanční prostředky sankcionovaných osob, existuje nezanedbatelné riziko, že tyto osoby budou vyvíjet tlak na osoby, které jsou s nimi spojeny, za účelem obcházení účinku opatření, která se na ně vztahují (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. dubna 2021, Sharif v. Rada, T-540/19, nezveřejněný, EU:T:2021:220, bod 159). Je však nutno konstatovat, že v uvedeném režimu se kritérium pro zařazení na seznam lišilo od kritéria použitelného v projednávané věci. Ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, totiž právní předpisy výslovně stanovily omezení a zmrazení finančních prostředků zejména „předním podnikatelům působícím v Sýrii“ a „členům rodin Assadů nebo Machlúfů“, jakož i „osobám s nimi spojeným“. V tomto právním rámci mohl rodinný vztah s těmito rodinami stačit k zařazení jmen osob na dotčené seznamy na základě „kritéria vazby na členy [těchto] rodin“. Naopak tak tomu není, pokud právní úprava, jako je tomu v projednávané věci, výslovně neodkazuje na členy určitých rodin jmenovitě uvedených mezi kritérii pro zařazení na seznam (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. listopadu 2023, Pumpjanskij v. Rada, T-734/22, nezveřejněný, EU:T:2023:761, bod 70).
- 100 Z výše uvedených úvah vyplývá, že Rada neprokázala existenci společných zájmů spojujících žalobkyni s jejím otcem v okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2022. Proto bylo ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech *de facto* založeno pouze na rodinném vztahu k jejímu otci, což nelze připustit.
- 101 S ohledem na výše uvedené úvahy, pokud jde o akty o ponechání na seznamech ze září 2022, vzhledem k tomu, že bylo konstatováno, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení, když ponechala jméno žalobkyně na sporných seznamech jakožto osobu spojenou se Stanislavem Čemezovem (viz body 45 až 52 výše), a že odůvodnění obsažená v uvedených aktech nejsou právně dostačujícím způsobem podložena, pokud jde o spojení žalobkyně s jejím otcem N. Tokarevem, je třeba učinit závěr, že ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech není odůvodněné.

102 Žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu v rozsahu, v němž tento žalobní důvod směřuje proti aktům o ponechání na seznamech ze září 2022, je tudíž třeba vyhovět.

2) K aktům o ponechání na seznamech z března 2023

103 V prvním návrhu na úpravu žaloby žalobkyně zpochybňuje hodnověrnost důkazu předloženého Radou v důkazním spise WK 1128/2023 INIT a tvrdí, že důkazní spisy z ledna 2023 nepředstavují dostatečný skutkový základ k odůvodnění ponechání jejího jména na sporných seznamech jakožto osoby spojené s jejím otcem.

i) K věrohodnosti důkazů

104 Žalobkyně tvrdí, že dokument č. 4 v důkazním spise WK 1128/2023 INIT, který uvádí, že rodina Tokarevových nabyla hotelový podnik v Chorvatsku v hodnotě několika miliard USD za pomoci veřejných zakázek společnosti Transněft, není věrohodná, jelikož se neopírá o žádný důkaz. Navíc žalobkyně uvádí, že autoři tohoto článku vycházejí z článku média *Moscow Post*, které neuvádí své zdroje a není důvěryhodným zdrojem, neboť bylo v nedávné době několikrát odsouzeno za pomluvu.

105 Rada podporovaná Komisí tuto argumentaci zpochybňuje.

106 V projednávané věci Rada k odůvodnění ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech akty o ponechání na seznamech z března 2023 poskytla důkazní spisy z ledna 2023. Je třeba uvést, že pokud jde o vazbu mezi žalobkyní a jejím otcem, Rada vycházela z veřejně přístupných informací, a sice zejména ve spise WK 1128/2023 INIT z následujících skutečností:

- z internetové stránky „list-org“ týkající se žalobkyně, jejíž datum zveřejnění není upřesněno, vyhledáno dne 19. ledna 2023 (dokument č. 1);
- z internetové stránky „list-org“ týkající se společnosti Ostoženka 19, jejíž datum zveřejnění není upřesněno, vyhledáno dne 19. ledna 2023 (dokument č. 3);
- z článku zveřejněného dne 28. srpna 2020 na internetových stránkách *Moscow Post*, s titulkem „Šmatkův vstup do ‚meridiánu‘ Gelendžik: Turistický komplex Gelendžik-Meridian shromáždil smetánku podnikatelské sféry kolem bývalého ministra energetiky Sergeje Šmatka a dětí Tokareva a Čemezova. Připojí se k trojici Manturov?“, vyhledáno dne 19. ledna 2023 (dokument č. 4);
- z článku zveřejněného dne 20. března 2022 na internetových stránkách *Re:Baltica*, s titulkem „Kdo jsou lidé z Putina okoli vlastníci majetky v Lotyšsku?“, vyhledáno dne 18. ledna 2023 (dokument č. 7).

107 Spis WK 1128/2023 ADD 1 obsahuje:

- šetření provedené OCCRP nazvané „Přátelům se daří díky blízkosti Putinovy moci“, zveřejněné dne 24. prosince 2016 a vyhledáno dne 27. ledna 2023;

108 Spis WK 1128/2023 ADD 2 obsahuje:

- shrnutí důvěrného dokumentu týkajícího se podniků vlastněných žalobkyní zapsaných v Rusku do obchodního rejstříku.

- 109 Pokud jde o hodnověrnost dokumentu č. 4 ze spisu WK 1128/2023 INIT, a sice článku nazvaného „Šmatkův vstup do ‚meridiánu‘ Gelendžik: Turistický komplex Gelendžik-Meridian shromáždil smetánku podnikatelské sféry kolem bývalého ministra energetiky Sergeje Šmatka a dětí Tokareva a Čemezova. Připojí se k trojici Manturov?“, je třeba uvést, že argument žalobkyně, podle kterého článek neobsahuje žádný důkaz, nemůže stačit k tomu, aby byl zbaven důkazní hodnoty. Mimoto, jak uznává žalobkyně, tento článek vychází z jiného článku *Moscow Post*, který Rada předložila v příloze D.1 své dupliky. Pokud jde o posledně uvedený článek, skutečnost, že v něm nejsou citovány zdroje, jej nemůže sama o sobě zbavit důkazní hodnoty. Navíc skutečnost, že médium bylo několikrát odsouzeno za pomluvu, neznamená, že všechny jeho publikace nejsou věrohodné.
- 110 Vzhledem ke kontextu, jímž se vyznačuje situace v Ruské federaci, a skutečnosti, že Rada nemá ve třetích zemích vyšetřovací pravomoci (Viz body 59 a 60 výše), nelze důkazní hodnotu dokumentu č. 4 ve spise WK 1128/2023 INIT odmítnout.

ii) K opodstatněnosti ponechání žalobkyně na seznamu jakožto osoby spojené se svým otcem

- 111 Žalobkyně má za to, že Rada nemá k dispozici dostatečně pevný skutkový základ k podpoření odůvodnění zařazení na seznamy v aktech o ponechání na seznamech z března 2023. Má zejména za to, že nové důkazy nemohou podpořit závěr, že její nemovitosti mohly být spojeny s jejím otcem. Kromě toho zpochybňuje změnu odůvodnění zařazení na seznamy, v nichž bylo uvedeno, že je spojena se společností Ronin Trust prostřednictvím společnosti Ostozhenka 19 (dříve RPA Estate). V každém případě žalobkyně tvrdí, že vazba se společností Ronin Trust, o kterou se Rada opírá, je zveličená a spekulativní, takže nemůže odůvodnit ponechání jejího jména na sporných seznamech na základě kritéria spojené osoby.
- 112 Rada podporovaná Komisí tuto argumentaci zpochybňuje.
- 113 Rada zejména tvrdí, že prokázala, že žalobkyně byla spojena s N. Tokarevem z důvodu svého rodinného vztahu s posledně uvedeným a toho, že je s ním spojen její majetek. Má zejména za to, že některé důkazy v důkazním spise z ledna 2023 potvrzují informace obsažené v původním důkazním spise ohledně vazeb mezi N. Tokarevem, V. Putinem a nabytím značného nemovitého majetku zejména žalobkyní. Pokud jde kromě toho o vazbu mezi žalobkyní a společností Ronin Trust, Rada má za to, že žalobkyně neprokázala neexistenci vazeb na společnost Ostozhenka 19 (dříve RPA-Estate) a společnost RPA-Hotel Management.
- 114 Je třeba uvést, že pokud jde o vazby mezi žalobkyní a jejím otcem, jsou odůvodnění pro zařazení na seznamy v aktech o ponechání na seznamech z března 2023 do značné míry podobná odůvodnění v aktech o ponechání na seznamech ze září 2022. Ponechání jména žalobkyně na uvedených seznamech bylo odůvodněno skutečností, že její nemovitý majetek mohl být spojován s jejím otcem. Tento první důvod nebyl podstatně změněn. Ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech bylo rovněž odůvodněno existencí vazeb mezi žalobkyní a společností Ronin, která byla prezentována jako společnost zajišťující správu penzijních fondů společnosti Transněft. V rámci tohoto druhého důvodu Rada upřesnila, že žalobkyně byla spojena se společností Ronin Trust prostřednictvím společnosti Ostozhenka 19.

- 115 V první řadě je třeba připomenout, že obchodní vztahy žalobkyně se společnostmi Ronin Trust a Ronin Europe nemohou prokázat existenci společných zájmů žalobkyně a jejího otce prostřednictvím společnosti Transněft (viz body 80 až 84 výše). Rada nepředložila v důkazních spisech z ledna 2023 žádné důkazy umožňující tento závěr změnit.
- 116 Z toho vyplývá, že k tomu, aby odůvodnila ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech, se Rada nemohla opírat o skutečnost, že společnost Ronin Trust spravovala nemovitosti společnosti RPA-Estate a RPA-Hotel Management, ani o údajnou vazbu mezi žalobkyní a společností Ronin Trust prostřednictvím společnosti Ostoženka 19. Kromě toho se Rada nemohla opírat ani o skutečnost, že adresa společnosti Ronin Europe byla uvedena v naturalizačním řízení žalobkyně s cílem získat kyperskou státní příslušnost.
- 117 Argumenty Rady směřující k prokázání existence vazeb mezi žalobkyní a společností Ronin Europe, jakož i argumenty týkající se existence přetrvávajících obchodních vztahů mezi ní a společností Ronin Trust proto nemohou obstát k tomu, aby odůvodnily opodstatněnost aktů o ponechání na seznamech z března 2023.
- 118 V druhé řadě, pokud jde o vazbu mezi nemovitým majetkem žalobkyně a N. Tokarevem, Rada tvrdí, že dokument č. 7 spisu WK 1128/2023 INIT, a sice novinový článek zveřejněný v březnu 2022 ohledně majetku, který žalobkyně vlastnila v Lotyšsku, potvrzuje poznatky z původního důkazního spisu, co se týče skutečnosti, že vazby mezi N. Tokarevem a V. Putinem umožnily rodině Tokarevových nabytí impozantní nemovitosti. Tento článek sice zmiňuje skutečnost, že rodina Tokarevových měla prospěch z vazeb mezi N. Tokarevem a V. Putinem k nabytí značných aktiv. Stejně tak uvádí, že žalobkyně a její bývalý manžel nabyli svůj majetek v době, kdy ještě byli manželé zejména díky smlouvám uzavřeným mezi společností Transněft a společnostmi bývalého manžela žalobkyně. Je však třeba uvést, že tento článek se týká skutečností, které nastaly několik let před přijetím aktů o ponechání na seznamech z března 2023, jelikož pojednává o situaci žalobkyně před jejím rozvodem v červnu 2019. Kromě toho tento článek potvrzuje, že od tohoto rozvodu již žalobkyně není vlastníkem majetku, který vlastnila se svým bývalým manželem v Lotyšsku. I když by tedy tento článek mohl představovat nanejvýš kontextový prvek k prokázání, že v minulosti mohl existovat systém rodinné správy v podnikání, nemůže naproti tomu představovat důkaz umožňující prokázat vazbu mezi nemovitým majetkem žalobkyně a N. Tokarevem v okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech z března 2023.
- 119 K prokázání vazby mezi nemovitým majetkem žalobkyně a jejím otcem se Rada dovolává rovněž dokumentu č. 4 spisu WK 1128/2023 INIT, který stejně jako dokument č. 16 původního důkazního spisu poukazuje na existenci informací o tom, že rodina Tokarevových nabyla hotelový komplex v hodnotě několika miliard USD v Chorvatsku prostřednictvím veřejných zakázek společnosti Transněft. Je přitom třeba konstatovat, že tento dokument neobsahuje žádné upřesnění ohledně dokumentů původního důkazního spisu týkajícího se údajného nabytí hotelového komplexu členy rodiny Tokarevových. Z těchto důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 90 a 96 výše, tedy tento dokument nemůže představovat důkaz k prokázání vazby mezi nemovitým majetkem žalobkyně a jejím otcem v okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech z března 2023.
- 120 Je třeba konstatovat, že žádný jiný důkaz v důkazních spisech z ledna 2023 nemůže prokázat existenci vazby mezi nemovitým majetkem žalobkyně a N. Tokarevem k okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech z března 2023. Proto je odůvodnění stíženo nesprávným posouzením v rozsahu, v němž bylo konstatováno, že nemovitosti žalobkyně mohly být k okamžiku přijetí

uvedených aktů spojeny s N. Tokarevem. Z toho vyplývá, že ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech je *de facto* založeno pouze na rodinném vztahu k jejímu otci, což nelze připustit.

- 121 Z toho vychází, že vzhledem k tomu, že se Rada rovněž dopustila nesprávného právního posouzení, když ponechala jméno žalobkyně na sporných seznamech jakožto osobu spojenou se Stanislavem Čemezovem (viz body 45 až 52 výše), je třeba učinit závěr, že ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech nebylo odůvodněné.
- 122 Žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu v rozsahu, v němž tento žalobní důvod směřuje proti aktům o ponechání na seznamech z března 2023, je tudíž třeba vyhovět.

d) K použití druhé části pozměněného kritéria g) na žalobkyni

- 123 Ve svém druhém návrhu na úpravu žaloby žalobkyně zpochybňuje věrohodnost některých důkazů předložených Radou v důkazním spisu z června 2023 a tvrdí, že důkazní spisy z června 2023 a července 2023 nepředstavují dostatečný skutkový základ k odůvodnění zařazení jejího jména na seznam na základě druhé části pozměněného kritéria g).

1) K věrohodnosti důkazů

- 124 Žalobkyně zpochybňuje věrohodnost článků ze zdroje Rospres z důvodu, že se jedná o bulvární médium, které je známé tím, že šíří pomlouvačná tvrzení, a k němuž byl omezen přístup z důvodu, že odmítlo odstranit pomlouvačná prohlášení v souladu se soudními rozhodnutími. Mimoto žalobkyně opakuje, že publikace *Moscow Post* nejsou věrohodné, stejně jako publikace internetových stránek Rosnadzor z důvodu, že se jedná o mediální zdroje známé pro zveřejňování článků pouze za účelem poškození pověsti osob.
- 125 Rada podporovaná Komisí tuto argumentaci zpochybňuje.
- 126 K odůvodnění ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech akty ze září 2023 na základě druhé části pozměněného kritéria g) předložila Rada důkazní spis z června 2023 a důkazní spis z července 2023.
- 127 Důkazní spis z června 2023 obsahuje následující skutečnosti:
- informační článek obsahující zejména údaje o majetku žalobkyně, zveřejněný dne 20. února 2023 na internetových stránkách společnosti Online publication company (jejíž adresa je „ko.ru“), vyhledáno dne 19. května 2023 (dokument č. 1);
 - článek zveřejněný dne 25. dubna 2022 na internetových stránkách Platzdarm, s titulkem „Čemezovova virologie za miliardu dolarů“, vyhledáno dne 19. května 2023 (dokument č. 2);
 - článek zveřejněný dne 29. prosince 2011 na internetových stránkách Rospres, s titulkem „Rodinné klany společnosti Transněft: Čemezovovi, Torakevovi, Bolotovovi“, vyhledáno dne 19. května 2023 (dokument č. 3);

- článek zveřejněný dne 23. dubna 2023 na internetových stránkách Platzdarm, s titulkem „Nikolaj Tokarev a jeho práci oddíl“, vyhledáno dne 19. května 2023 (dokument č. 4);
- článek zveřejněný dne 30. července 2022 na internetových stránkách Rosnadzor, s titulkem „Rostec, Transněft a velký kapitál: co mají společného děti Sergeje Čemezova a Nikolaje Tokareva?“, vyhledáno dne 19. května 2023 (dokument č. 5).

128 Důkazní spis z července 2023 obsahuje následující skutečnosti:

- článek zveřejněný dne 22. března 2022 na internetových stránkách Delfi Ärileht, s titulkem „Kdo jsou lidé z Putinova okolí vlastníci drahé nemovitosti v Lotyšsku? Známy oligarcha vytvořil precedens pro svého souseda“, vyhledáno dne 27. června 2023 (dokument č. 1).
- článek zveřejněný dne 3. února 2023 na internetových stránkách *Moscow Post*, s titulkem „Praní Nikolaje Tokareva“, vyhledáno dne 28. června 2023 (dokument č. 2);
- snímek obrazovky internetových stránek „wise.com“ týkající se společnosti Ronin Europe Ltd, vyhledáno dne 28. března 2023 (dokument č. 3);
- článek zveřejněný dne 10. listopadu 2016 na internetových stránkách *Moscow Post*, s titulkem „Transmoney Tokarev“, vyhledáno dne 28. června 2023 (dokument č. 4);
- článek zveřejněný dne 22. března 2022 na internetových stránkách „newsbeezer.com“, s titulkem „Vila Putinových přátel na chorvatském pobřeží odhalena“, vyhledáno dne 28. června 2023 (dokument č. 5);
- článek zveřejněný dne 3. února 2023 na internetových stránkách Acompromat, s titulkem „Akulovo ‚velké prádlo‘ vyústilo v zločin“, vyhledáno dne 28. června 2023 (dokument č. 6);
- článek zveřejněný dne 9. října 2021 na internetových stránkách „versia.ru“, s titulkem „Dcera a bývalý zeť šéfa Transněftu Nikolaje Tokareva se objevili na seznamech ‚Pandora Papers‘“, vyhledáno dne 28. června 2023 (dokument č. 7).

129 Pokud jde o informace dostupné na internetových stránkách Rospres, i když je pravda, že toto médium bylo odsouzeno za pomluvu, je nutno konstatovat, že rozsudky předložené žalobkyní se netýkají článku uvedeného v dokumentu č. 3 důkazního spisu z června 2023. Je přitom třeba připomenout, že skutečnost, že médium bylo několikrát odsouzeno za pomluvu, neznamená, že všechny jeho publikace nejsou věrohodné. Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že neexistuje žádná jiná skutečnost ke zpochybnění věrohodnosti informací z internetových stránek Rospres, dokument č. 3 v důkazním spise nemůže být zbaven důkazní síly.

130 Mimoto žalobkyně neprokázala, že jediným cílem článků zveřejněných na internetových stránkách *Moscow Post* a Rosnadzor je poškodit pověst významných osob, takže nemohou být zbaveny důkazní síly.

131 Pokud jde o argumenty směřující ke zpochybnění nedostatečné přesnosti nebo nesoudržnosti některých prvků v důkazních spisech, je třeba připomenout, že tyto argumenty spadají do posouzení dostatečnosti skutkového základu, kterým Rada odůvodnila zařazení jména žalobkyně na sporné seznamy.

132 S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem, vezmou-li se v úvahu souvislosti, jimiž se vyznačuje situace v Ruské federaci, a skutečnost, že Rada nemá ve třetích zemích vyšetřovací pravomoci (viz body 59 a 60 výše), nelze důkazní hodnotu dokumentů v důkazním spise z června a července 2023 odmítnout.

2) K opodstatněnosti ponechání jména žalobkyně na seznamu na základě druhé části pozměněného kritéria g)

133 Žalobkyně má za to, že druhá část pozměněného kritéria g) musí být vykládána v tom smyslu, že se nevztahuje abstraktně na jakýkoli prospěch, ale týká se prospěchu v podobě převodů finančních prostředků uskutečněných s cílem skrýt majetek a obcházet omezující opatření přijatá vůči původně určené osobě, aby si tato osoba udržela kontrolu nad zdroji. Žalobkyně má dále za to, že dotčený prospěch musí existovat v okamžiku přijetí omezujících opatření vůči původně určené osobě a vůči jejímu nejbližšímu rodinnému příslušníkovi, jinak nelze mít za to, že existuje riziko obcházení omezujících opatření.

134 Podle žalobkyně Rada nepředkládá dostatečný skutkový základ k odůvodnění zařazení jejího jména na sporné seznamy na základě sporného kritéria. Žalobkyně má konkrétně za to, že Rada neprokázala existenci převodu finančních prostředků nebo majetku ze strany jejího otce s cílem skrýt majetek, obcházet omezující opatření a udržet si kontrolu nad zdroji, které má k dispozici. Žalobkyně má rovněž za to, že se Radě nepodařilo prokázat existenci prospěchu ze stejné doby, v jaké byly přijaty akty o ponechání na seznamech ze září 2023. Pokud jde o konstatování, že její nemovitosti jsou spojeny s jejím otcem, žalobkyně tvrdí, že Rada neprokázala, že uvedený majetek předtím patřil jejímu otci. Kromě toho má za to, že údajné transakce jsou časově vzdáleny přijetí omezujících opatření vůči jejímu otci v únoru 2022, takže nemohla existovat snaha obcházet omezující opatření. Žalobkyně má navíc za to, že vazby mezi společnostmi Ronin a společnostmi Transněft nejsou relevantní vzhledem k použitému kritériu pro zařazení na seznam.

135 Rada podporovaná Komisí tuto argumentaci zpochybňuje.

136 Rada konkrétně tvrdí, že druhá část pozměněného kritéria g) musí být chápána v podobném smyslu jako kritérium „spojení“, jak je vykládáno Tribunálem. Podle ní musí být uvedené kritérium vykládáno v tom smyslu, že se použije na nejbližší rodinné příslušníky, kteří jsou spojeni „společnými zájmy“ s předními podnikateli působícími v Rusku, aniž by byla vyžadována vazba hospodářské povahy s ohledem na skutečnost, že v závislosti na kontextu a okolnostech každého případu se tato vazba projevuje tím, že z vazby na tyto podnikatele mají prospěch.

137 Rada tvrdí, že prospěch, který žalobkyně měla z vazby na svého otce, se vyznačuje tím, že její majetek a podnikání jsou spojeny s jejím otcem. Podle ní žalobkyně zbohatla v oboru nemovitostí tím, že měla prospěch z postavení svého otce jako generálního ředitele společnosti Transněft a styků, které její otec udržoval s V. Putinem. Kromě toho má Rada za to, že zejména na základě důkazů z důkazních spisů z června a července 2023 platně prokázala existenci společných zájmů pramenících z praxe rodinné správy. Má rovněž za to, že je třeba jakožto kontextový prvek zohlednit praktiku nepotismu v Rusku.

138 Je třeba uvést, že v aktech o ponechání na seznamech ze září 2023 již ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech nevyplývá z uplatnění kritéria spojené osoby stanoveného v čl. 2 odst. 1 *in fine* rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů. Zprvce toto odůvodnění již nezmiňuje

vazbu na Stanislava Čemezova. Zadruhé Rada tím, že dospěla k závěru, že žalobkyně je blízkým rodinným příslušníkem N. Tokareva, předního podnikatele působícího v Rusku a má z vazby na něho prospěch, použila vůči žalobkyni hledisko stanovené ve druhé části pozměněného kritéria g).

- 139 Je třeba uvést, že druhá část pozměněného kritéria g) umožňuje zařazení zejména nejbližších rodinných příslušníků nebo dalších osob, které mají prospěch z vazby na přední podnikatele působící v Rusku, na sporné seznamy.
- 140 V tomto ohledu je třeba připomenout, že ačkoliv preambule unijního aktu nemá právní závaznost a nemůže být uplatňována jako důvod pro odchýlení se od vlastních ustanovení dotčeného aktu ani pro výklad těchto ustanovení ve smyslu zjevně odporujícím jejich znění, může upřesňovat jeho obsah, jelikož body odůvodnění obsažené v této preambuli jsou důležitým výkladovým prvkem, který může objasnit vůli autora tohoto aktu (viz rozsudek ze dne 26. ledna 2021, *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 a C-423/19, EU:C:2021:63, bod 64 a citovaná judikatura).
- 141 V projednávané věci bylo podle bodu 5 odůvodnění rozhodnutí 2023/1094 toto kritérium pro určení osoby, která má být zařazena na seznam, zavedeno s cílem zvýšit tlak na vládu Ruské federace, jakož i zabránit riziku obcházení omezujících opatření. Konkrétně z tohoto bodu odůvodnění v podstatě vyplývá, že nutnost určit nejbližší rodinné příslušníky nebo další osoby, které mají prospěch z vazby na přední podnikatele působící v Rusku, byla odůvodněna tím, že tito přední podnikatelé rozdělují své finanční prostředky a svůj majetek mezi své nejbližší rodinné příslušníky a další osoby, zejména s cílem skrýt tento majetek, obcházet omezující opatření a udržet kontrolu nad zdroji, které mají k dispozici.
- 142 Pojem „prospěch“ ve smyslu druhé části pozměněného kritéria g) tak musí být vykládán s ohledem na cíle sledované tímto kritériem uvedenými v bodě 141 výše, které zahrnují zvýšení nákladů na činnosti Ruské federace, které narušují územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny. Prospěch ve smyslu tohoto ustanovení se tedy vztahuje na jakýkoli prospěch jakékoli povahy, který nemusí být nutně bezdůvodný, ale musí být kvantitativně nebo kvalitativně nezanedbatelný. Může se tedy jednat o finanční nebo nefinanční prospěch, jako je dar, převod finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, zásah za účelem usnadnit přidělení veřejných zakázek, jmenování nebo povýšení. Kromě toho s ohledem na cíl zabránit praktikám obcházení omezujících opatření, výslovně uvedený v bodě 5 odůvodnění rozhodnutí 2023/1094, může pod druhou část pozměněného kritéria g) spadat i prospěch poskytovaný předními podnikateli působícími v Rusku v situaci, která může vést k obcházení omezujících opatření, která se na ně vztahují.
- 143 Žalobkyně tedy nesprávně tvrdí, že pojem „prospěch“ ve smyslu druhé části pozměněného kritéria g) by se měl omezit pouze na prospěch v podobě převodů finančních prostředků s cílem obejít omezující opatření. Omezení pojmu „prospěch“ pouze na převody finančních prostředků totiž ze znění tohoto kritéria nevyplývá a neumožňuje pojmout různé podoby, které může prospěch mít. Kromě toho, pokud situace, která může vést k obcházení, může doložit existenci prospěchu ve smyslu druhé části pozměněného kritéria g), důkaz o takové situaci nemusí být pro účely zařazení jména osoby na sporné seznamy na základě uvedeného kritéria nutně předložen Radou. Dále Rada nemůže tvrdit, že druhá část pozměněného kritéria g) musí být chápána v podobném smyslu jako ve smyslu kritéria spojené osoby stanoveného v čl. 2 odst. 1 *in fine* rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, jelikož se týká osob spojených společnými zájmy. Takový výklad by totiž vedl k tomu, že by druhá část pozměněného kritéria g) byla zbavena užitečného účinku, jelikož by ztratila jakýkoli význam ve vztahu ke kritériu spojené osoby, pokud by se toto kritérium uplatnilo ve vztahu k osobě zařazené na seznam na základě kritéria g).

- 144 Kromě toho na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se prospěch uvedený v druhé části pozměněného kritéria g) nemůže omezit na prospěch poskytnutý předními podnikateli působícími v Rusku nejbližšímu rodinnému příslušníkovi nebo dalším osobám k datu jejich zařazení na sporné seznamy. Takové časové omezení prospěchu, který lze zohlednit za účelem uplatnění uvedeného kritéria, totiž ze znění ustanovení stanovícího toto kritérium nevyplývá. Mimoto by takový omezující výklad navrhovaný žalobkyní byl neslučitelný s cíli sledovanými zavedením uvedeného kritéria, které směřují ke zvýšení tlaku na vládu Ruské federace a zabránění riziku obcházení omezujících opatření, zejména prostřednictvím prospěchu poskytovanému předními podnikateli před zařazením jejich jména na sporné seznamy.
- 145 Nic to nemění na tom, že okolnosti poskytnutí prospěchu a uplynutí času mezi poskytnutím prospěchu podnikatelem působícím v Rusku a datem zařazení jejich jména na sporné seznamy jsou skutečnostmi, které je třeba zohlednit při posuzování opodstatněnosti zařazení jména osoby, které byl tento prospěch poskytnut, na uvedené seznamy. V každém případě prospěch, který osoba, jejíž jméno je zařazeno na sporné seznamy na základě druhé části pozměněného kritéria g), získala, nebo přinejmenším jeho důsledky musí přetrvávat k okamžiku přijetí omezujících opatření vůči uvedené osobě.
- 146 Výklad druhé části pozměněného kritéria g) musí být navíc v souladu se zásadou právní jistoty. Je třeba připomenout, že režim omezujících opatření vzhledem k situaci na Ukrajině byl proveden nejprve přijetím rozhodnutí 2014/145 v reakci na anexi Krymu a destabilizaci východní Ukrajiny, ke kterým došlo na konci února 2014, a poté postupnou konsolidací uvedeného režimu s cílem přizpůsobit jej podle závažnosti zásahů Ruské federace do územní celistvosti, svrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny. Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že dotčená omezující opatření jsou pokračováním reakce Unie na politiky a činnosti ruských orgánů týkající se konkrétně Ukrajiny, které začaly anexi Krymu, nemůže se Rada na základě druhé části pozměněného kritéria g) dovolávat prospěchu, který přední podnikatelé poskytli svým nejbližším rodinným příslušníkům nebo dalším osobám před koncem února 2014 (obdobně viz rozsudek ze dne 30. listopadu 2016, Rotenberg v. Rada, T-720/14, EU:T:2016:689, bod 92).
- 147 Právě s ohledem na tento výklad druhé části pozměněného kritéria g) je třeba přezkoumat, zda Rada měla dostatečný skutkový základ k odůvodnění použití uvedeného kritéria na žalobkyni v aktech o ponechání na seznamech ze září 2023.
- 148 V projednávaném případě je ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech odůvodněno zaprvé skutečností, že její nemovitý majetek mohl být spojen s jejím otcem, a zadruhé existencí vazeb mezi ní a společností Ronin, která byla prezentována tak, že zajišťuje správu penzijního fondu společnosti Transněft. Navzdory změně kritéria pro určení osoby, která má být zařazena na seznam, které bylo použito na žalobkyni, jsou důvody pro zařazení na seznam totožné s důvody uvedenými v aktech o ponechání na seznamech z března 2023.
- 149 V první řadě je třeba uvést, že Rada nemohla vycházet z existence obchodních vztahů žalobkyně se společnostmi Ronin Trust a Ronin Europe za účelem prokázání vazby mezi ní a N. Tokarevem prostřednictvím společnosti Transněft (viz body 80 až 84 výše), a že v důkazních spisech z června a července 2023 nepředložila žádné důkazy, které by mohly tento závěr zpochybnit. Tyto obchodní vztahy tedy nemohou představovat prospěch z vazby na N. Tokareva ve smyslu druhé části pozměněného kritéria g). Z toho vyplývá, že argumenty Rady směřující k prokázání existence prospěchu z vazby mezi žalobkyní a společností Ronin Europe, jakož i argumenty

týkající se existence přetrvávajících obchodních vztahů mezi ní a společností Ronin Trust proto nemohou obstát k tomu, aby odůvodnily opodstatněnost aktů o ponechání na seznamech ze září 2023.

- 150 V druhé řadě v rozsahu, v němž odůvodnění zařazení na seznam zmiňuje vazbu mezi nemovitým majetkem žalobkyně a N. Tokarevem, je třeba ověřit, zda skutkový základ uplatněný Radou obsahuje skutečnosti směřující k prokázání, že tento majetek může představovat prospěch z vazby na jejího otce ve smyslu druhé části pozměněného kritéria g).
- 151 Zprvé, pokud jde o nemovitost nacházející se v Jürmale v Lotyšsku, žalobkyně prokázala, že od svého rozvodu v červnu 2019 již neměla podíl ve společnosti Dzintaru 34, která tuto nemovitost vlastní (viz bod 88 výše). Toto zjištění je ostatně potvrzeno dokumentem č. 7 důkazního spisu WK 1128/2023 INIT a dokumentem č. 1 důkazního spisu z července 2023. Vzhledem k tomu, že žalobkyně již tuto nemovitost v okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2023 nevlastnila, nemůže tato nemovitost odůvodnit ponechání jejího jména na sporných seznamech na základě druhé části pozměněného kritéria g).
- 152 Zadruhé, pokud jde o nemovitosti v Chorvatsku, z dokumentu č. 5 důkazního spisu z července 2023 vyplývá, že vila Karolina byla nabyta žalobkyní v roce 2009. I za předpokladu, že by tento majetek mohl být považován za prospěch, který má z vazby na svého otce, pochází z období před anexí Krymu v únoru 2014. K odůvodnění ponechání jména žalobkyně na sporných seznamech na základě druhé části pozměněného kritéria g) se tedy Rada nemohla opírat o skutečnost, že žalobkyně vlastnila prostřednictvím společnosti Katina vilu Karolina k okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2023. Pokud jde o byt v Chorvatsku v hodnotě přibližně 700 000 eur, který žalobkyně vlastní prostřednictvím společnosti TGA, je třeba konstatovat, že důkazy neupřesňují datum nabytí tohoto majetku a neobsahují žádnou informaci umožňující prokázat, že by mohl představovat prospěch z vazby na jejího otce. Pouhé vlastnictví tohoto dalšího majetku v Chorvatsku žalobkyní tak nemohlo odůvodnit ponechání jejího jména na sporných seznamech na základě kritéria pro určení osoby, která má být zařazena na seznam, které bylo vůči ní použito.
- 153 Pokud jde o hotelový komplex v hodnotě několika miliard USD, který rodina Tokarevových nabyla v Chorvatsku, skutečnosti obsažené v důkazních spisech z června a července 2023 neumožňují překonat nejistotu vyplývající z nepřesnosti dokumentů z původního důkazního spisu a spisu WK 1128/2023 INIT (viz body 90 až 119 výše). Je totiž třeba uvést, že dokument č. 4 důkazního spisu z června 2023 a dokumenty č. 2, 4, 6 a 7 důkazního spisu z července 2023 neobsahují dodatečné informace k informacím, které jsou obsaženy v původním důkazním spisu a v článku *Moscow Post* zveřejněném v roce 2016 (příloha D.1). Dokument č. 4 důkazního spisu z června 2023 a dokumenty č. 2 a 4 důkazního spisu z července 2023 sice potvrzují, že žalobkyně pobírala v průběhu roku 2005 příjmy od společnosti s názvem Caprice-Stell, která nepřímou vlastnila podíly v hotelové společnosti, která byla prezentována jako vlastník hotelového komplexu v Chorvatsku. Avšak i za předpokladu, že by skutečnost, že žalobkyně pobírala příjmy od společnosti Caprice-Stell, mohla být považována za důkaz o nabytí hotelového komplexu, je třeba konstatovat, že skutkové okolnosti nastaly ve vzdálené minulosti před anexí Krymu v únoru 2014. Žádný z dokumentů v důkazních spisech ostatně nenaznačuje, že by žalobkyně pobírala po roce 2005 od společnosti Caprice-Stell příjmy, ani neuvádí, že by v okamžiku přijetí aktů ze září 2023 přímo či nepřímou vlastnila hotelový komplex v Chorvatsku. Naopak z dokumentu č. 5 důkazního spisu z července 2023 vyplývá, že v Chorvatsku byla žalobkyně v březnu 2023 pouze vlastníkem vily Karolina, vlastněné prostřednictvím společnosti Katina, a bytu v hodnotě přibližně 700 000

eur, vlastněného prostřednictvím společnosti TGA. Z toho vyplývá, že se Rada nemůže opírat o domnělou skutečnost, že žalobkyně nabyla hotelový komplex v Chorvatsku, k odůvodnění ponechání jejího jména na sporných seznamech na základě druhé části pozměněného kritéria g).

- 154 Zatřetí, pokud jde o nemovitosti v Moskvě, je třeba připomenout, že vazby mezi společnostmi skupiny RPA a společností Ronin Trust nemohou prokázat vazbu mezi žalobkyní a jejím otcem. Proto i za předpokladu, že by existovala vazba mezi společností Ronin Trust a společností Ostoženska 19, jejímž prostřednictvím žalobkyně vlastní historický dům, uvedený v bodě 87 výše, tato skutečnost není relevantní za účelem prokázání, že tato nemovitost představuje prospěch z vazby na N. Tokareva po anexi Krymu v únoru 2014. Stejně tak se Rada neopírá o žádný důkaz na podporu tvrzení, že byt v ulici Brjusovova představoval takový prospěch. Je třeba ostatně konstatovat, že důkazní spisy neobsahují dostatečně konkrétní, přesné a shodující se nepřímé důkazy, které by umožnily prokázat existenci vazeb mezi jedním z těchto majetků, společností Transněft nebo N. Tokarevem, které by mohly prokázat, že jeden z nich představuje prospěch, který žalobkyně má z vazby na svého otce ve smyslu druhé části pozměněného kritéria g).
- 155 Začtvrté za účelem konstatování, že má žalobkyně prospěch z vazby na svého otce v oblasti nemovitostí, se Rada nemůže opírat o skutečnost, že žalobkyně k okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2023 vlastnila podíly v komplexu nemovitostí Gelendžik Resort Meridian. Vzhledem k tomu, že tato nemovitost není uvedena mezi majetkem uvedeným v odůvodnění aktů o ponechání na seznamech ze září 2023, ledaže by bylo připuštěno nahrazení odůvodnění, nelze přijmout, aby se Rada dovolávala skutečnosti, že žalobkyně vlastní podíly na této nemovitosti, aby odůvodnila opodstatněnost uvedených aktů. V každém případě je třeba konstatovat, že Rada neprokázala, že tato nemovitost, kterou žalobkyně vlastní mimo jiné se Stanislavem Čemezovem, mohla být spojena s N. Tokarevem.
- 156 S ohledem na výše uvedené úvahy žalobkyně právem tvrdí, že skutkový základ uplatněný Radou nebyl dostatečný k tomu, aby prokázala, že k okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2023 představovala nemovitost z jejího nemovitého majetku prospěch z vazby na N. Tokareva ve smyslu druhé části pozměněného kritéria g).
- 157 Argumenty Rady nemohou tento závěr zpochybnit.
- 158 Zprvé, pokud jde o argument vycházející z toho, že podnikání žalobkyně bylo spojeno s jejím otcem v době, kdy vlastnila společnost Irvin 2, jelikož podle dokumentů č. 3 a 5 důkazního spisu z června 2023 N. Tokarev vyvíjel tlak na ministra zdravotnictví, aby usnadnil přidělování zakázek této společnosti, je třeba uvést, že tato skutečnost se týkala farmaceutického odvětví, a nikoli nemovitého majetku žalobkyně. S ohledem na znění odůvodnění zařazení na seznam, které se omezuje na uvedení nemovitého majetku žalobkyně, se přitom Rada nemůže dovolávat prospěchu, který má žalobkyně, ale který s tímto majetkem nijak nesouvisí. V každém případě je nutno konstatovat, že dotčená skutečnost se týká vzdálené minulosti před anexí Krymu.
- 159 Zadruhé, pokud jde o skutečnost vyplývající z dokumentu č. 7 důkazního spisu z července 2023, podle něhož bývalý manžel žalobkyně byl vlastníkem společností, které uzavřely smlouvy se společností Transněft zejména po anexi Krymu, je pravda, že taková skutečnost je relevantní pro prokázání existence systému rodinné správy v podnikání, který mohl navýšit majetek žalobkyně v době rozhodné pro účely posouzení existence prospěchu ve smyslu druhé části pozměněného kritéria g). Zatímco odůvodnění zařazení na seznam identifikuje nemovitý majetek žalobkyně jako prospěch ve smyslu uvedeného kritéria, je nutno konstatovat, že se Rada nedovolává žádné skutečnosti, která by umožnila prokázat souvislost mezi smlouvami společnosti Transněft,

z nichž měl bývalý manžel žalobkyně nepřímo prospěch, a případným navýšením nemovitého majetku žalobkyně. Kromě toho, jak vyplývá z bodu 154 výše, dokumenty v důkazních spisech neobsahují dostatečně konkrétní, přesné a shodující se nepřímé důkazy, které by umožnily prokázat takovou vazbu.

- 160 Zatřetí se Rada na podporu své argumentace týkající se rodinné správy podnikání nemůže opírat o informace obsažené v dokumentu č. 4 důkazního spisu z června 2023 a v dokumentu č. 2 důkazního spisu z července 2023. Tyto dokumenty, jejichž obsah je do značné míry podobný, totiž poukazují na obchodní vztah mezi žalobkyní a jedním z jejích bývalých společníků ve společnosti nazvané Région-Finance. Je přitom třeba konstatovat, že tyto dokumenty neumožňují prokázat to, že byl N. Tokarev zapojen do tohoto obchodního vztahu. Kromě toho, jak správně uvádí žalobkyně, uvedené skutečnosti nelze přiřadit k důvodům pro zařazení na seznam. Pokud jde o dokument č. 2 důkazního spisu z června 2023, Rada se o něj opírá, aby prokázala existenci systému rodinné správy, který se vztahoval na komplex nemovitostí Gelendžik Resort Meridian. Je přitom třeba konstatovat, že tento dokument pouze uvádí, že žalobkyně spoluvlastní podíly v tomto komplexu se Stanislavem Čemezovem a neumožňuje prokázat jakoukoli vazbu mezi uvedeným komplexem a N. Tokarevem. Pokud jde o dokument č. 6 důkazního spisu z července 2023, je třeba konstatovat, že oproti ostatním dokumentům důkazního spisu neposkytuje ohledně hotelového komplexu v Chorvatsku nebo komplexu Gelendžik Resort Meridian, žádné dodatečné informace, které by umožnily prokázat existenci prospěchu z vazby na N. Tokareva. Stejně tak ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené výše, se Rada nemůže dovolávat obchodního vztahu žalobkyně s jejím bývalým společníkem ve společnosti Région-Finance, aby prokázala existenci vazby s jejím otcem.
- 161 Začtvrté se Rada nemůže dovolávat kontextu vyznačujícího se nepotismem ani vycházet z pouhé skutečnosti, že v okamžiku přijetí aktů o ponechání na seznamech ze září 2023 byla žalobkyně úspěšnou podnikatelkou se značným nemovitým majetkem, k odůvodnění zařazení jejího jména na seznam na základě druhé části pozměněného kritéria g). Vzhledem k tomu, že z odůvodnění zařazení na seznam v podstatě vyplývá, že nemovitý majetek žalobkyně představuje prospěch, který měla z vazby na N. Tokareva, příslušelo Radě, aby prokázala, že otec žalobkyně přispěl po anexi Krymu v únoru 2014 k navýšení tohoto nemovitého majetku. Z výše uvedených úvah přitom vyplývá, že Rada neuvedla soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů, které by umožnily prokázat takové navýšení nemovitého majetku žalobkyně. Ostatně je třeba konstatovat, že Rada rovněž neprokázala, že by N. Tokarev přispěl po anexi Krymu k nezanedbatelnému zvýšení nemovitého majetku žalobkyně.
- 162 Z toho vyplývá, že žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného posouzení v rozsahu, v němž směřuje proti aktům o ponechání na seznamech ze září 2023, je třeba vyhovět.
- 163 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy, aniž je třeba zkoumat ostatní žalobní důvody, včetně námitky protiprávnosti týkající se druhé části pozměněného kritéria g), je tudíž třeba zrušit napadené akty v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně.

2. K účinkům zrušení napadených aktů

- 164 Rada v rámci druhého bodu návrhových žádání navrhla, aby Tribunál v případě, že by zrušil napadené akty v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, nařídil zachování účinků rozhodnutí 2022/1530, 2023/572 a 2023/1767 ve vztahu k žalobkyni do doby, než nabude účinnosti částečné zrušení prováděcích nařízení 2022/1529, 2023/571 a 2023/1765.

- 165 V tomto ohledu je třeba připomenout, že rozhodnutími 2022/1530, 2023/572 a 2023/1767 Rada aktualizovala seznam osob, na něž se vztahují omezující opatření, který je obsažen v příloze I rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, přičemž na něm ponechala jméno žalobkyně, a to až do dne 15. března 2024.
- 166 Rozhodnutím (SZBP) 2024/847 ze dne 12. března 2024, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst., L 2024/847), přitom Rada aktualizovala seznam osob, na něž se vztahují omezující opatření, který je obsažen v příloze I rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, přičemž na něm až do dne 15. září 2024 ponechala jméno žalobkyně.
- 167 Ačkoli tedy zrušení rozhodnutí 2022/1530, 2023/572 a 2023/1767 v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně, zahrnuje zrušení ponechání jejího jména na seznamu, který je obsažen v příloze I rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, pro období od 15. září 2022 do 15. března 2024, takové zrušení se naproti tomu nevztahuje na rozhodnutí 2024/847, které není předmětem projednávané žaloby.
- 168 Proto se vzhledem k tomu, že se k dnešnímu dni na žalobkyni vztahují nová omezující opatření, podpůrný návrh Rady týkající se časových účinků částečného zrušení rozhodnutí 2022/1530, 2023/572 a 2023/1767, stal bezpředmětným.

B. K návrhu na náhradu újmy

- 169 Žalobkyně tvrdí, že prodloužení platnosti omezujících opatření vůči ní akty o ponechání na seznamech ze září 2022 jí způsobilo nemajetkovou újmu. Domnívá se, že uvedené akty měly za následek její zostuzení a vyvolaly vůči ní nedůvěru. Podle žalobkyně je poškození její pověsti o to závažnější, jelikož má sociální vztahy v členských státech, zejména na Kypru a v Chorvatsku. Vzhledem k tomu, že zařazení jejího jména na sporné seznamy bylo hojně komunikováno a medializováno, má žalobkyně za to, že zrušení napadených aktů nemůže představovat náhradu utrpěné újmy. Kromě toho žalobkyně ve svém vyjádření ke spisu vedlejší účastnice předloženému Komisi tvrdí, že poškození její pověsti vyplývá rovněž z odebrání její kyperské státní příslušnosti po zařazení jejího jména na sporné seznamy.
- 170 Rada podporovaná Komisí tuto argumentaci zpochybňuje.
- 171 Z judikatury vyplývá, že vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie je vázán na splnění souboru podmínek, kterými jsou dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž cílem je přiznat práva jednotlivcům, skutečná existence újmy a existence příčinné souvislosti mezi porušením povinnosti ze strany původce jednání a újmou způsobenou poškozeným osobám (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. dubna 2012, Artegoda v. Komise, C-221/10 P, EU:C:2012:216, bod 80 a citovaná judikatura).
- 172 Podle ustálené judikatury jsou podmínky vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie ve smyslu čl. 340 druhého pododstavce SFEU kumulativní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. prosince 2010, Fahas v. Rada, T-49/07, EU:T:2010:499, bod 93, a usnesení ze dne 17. února 2012, Dagher v. Rada, T-218/11, nezveřejněné, EU:T:2012:82, bod 34). Z toho vyplývá, že není-li jedna z těchto podmínek splněna, musí být žaloba v plném rozsahu zamítnuta, aniž by bylo nutné zkoumat ostatní podmínky (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. září 1999, Lucaccioni v. Komise, C-257/98 P, EU:C:1999:402, bod 14, a ze dne 26. října 2011, Dufour v. ECB, T-436/09, EU:T:2011:634, bod 193).

- 173 Z ustálené judikatury vyplývá, že určení protiprávnosti unijního právního aktu, například v rámci žaloby na neplatnost, nepostačuje – i když je tato protiprávnost politováníhodná – k tomu, aby bylo možné učinit závěr, že je z tohoto důvodu automaticky založena mimosmluvní odpovědnost Unie na základě protiprávního jednání některého z jejích orgánů. Aby mohlo být uznáno, že je tato podmínka splněna, judikatura vyžaduje, aby žalobce prokázal, že se dotyčný orgán dopustil nikoli pouhé protiprávnosti, ale dostatečně závažného porušení právní normy, jejímž cílem je přiznat práva jednotlivcům (rozsudky ze dne 5. června 2019, *Bank Saderat v. Rada*, T-433/15, nezveřejněný, EU:T:2019:374, bod 48, a ze dne 7. července 2021, *HTTS v. Rada*, T-692/15 RENV, EU:T:2021:410, bod 53).
- 174 Požadavek dostatečně závažného porušení normy unijního práva vyplývá z nutnosti vyvážit ochranu jednotlivců před protiprávním jednáním orgánů na straně jedné a prostor pro uvážení, který musí být přiznán těmto orgánům, aby nebyla paralyzována jejich činnost, na straně druhé. Toto vyvažování je o to důležitější v oblasti omezujících opatření, v níž se Rada, pokud jde o dostupnost informací, často potýká s obtížemi, v jejichž důsledku je posuzování, k němuž musí přistoupit, obzvlášť náročné (rozsudky ze dne 10. září 2019, *HTTS v. Rada*, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 34, a ze dne 7. července 2021, *Bateni v. Rada*, T-455/17, EU:T:2021:411, bod 90).
- 175 Kromě toho je prokázání dostatečně závažného porušení práva zejména v oblasti omezujících opatření nezbytné k předejití tomu, že posláním, které má dotyčný orgán plnit v obecném zájmu Unie a jejích členských států, bude ohroženo tím, že tento orgán bude nakonec povinen nahradit újmu, která mohla dotyčným osobám případně vzniknout, aniž přitom budou tito jednotlivci zatíženi majetkovými či nemajetkovými důsledky závažných a neomluvitelných nesplnění povinnosti dotyčným orgánem (rozsudky ze dne 5. června 2019, *Bank Saderat v. Rada*, T-433/15, nezveřejněný, EU:T:2019:374, bod 49, a ze dne 7. července 2021, *HTTS v. Rada*, T-692/15 RENV, EU:T:2021:410, bod 54).
- 176 V souladu s cíli vnější činnosti Unie, které jsou uvedeny v článku 21 SEU, je totiž širší cíl zachování mezinárodního míru a bezpečnosti takové povahy, že odůvodňuje i významné negativní následky, které pro určité hospodářské subjekty vyplývají z rozhodnutí provádějících akty přijaté Uní za účelem dosažení tohoto základního cíle (rozsudky ze dne 5. června 2019, *Bank Saderat v. Rada*, T-433/15, nezveřejněný, EU:T:2019:374, bod 50, a ze dne 7. července 2021, *HTTS v. Rada*, T-692/15 RENV, EU:T:2021:410, bod 55).
- 177 Pokud jde o podmínku skutečné existence újmy, podle judikatury může být odpovědnost Unie založena pouze tehdy, pokud žalobkyni opravdu vznikla skutečná a určitá újma. Žalobkyni přísluší, aby předložila přesvědčivé důkazy o existenci i rozsahu újmy, kterou uplatňuje (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. května 2017, *Safa Nicu Sepahan v. Rada*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, body 61 a 62, jakož i citovaná judikatura).
- 178 Nakonec je třeba připomenout, že existenci skutečné a určité újmy nemůže unijní soud zkoumat obecně, ale musí ji posoudit podle konkrétních skutkových okolností, jimiž se vyznačují jednotlivé případy, o nichž má rozhodnout (viz rozsudek ze dne 30. května 2017, *Safa Nicu Sepahan v. Rada*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, bod 79 a citovaná judikatura).
- 179 Pokud jde v projednávané věci o údajný zásah do pověsti žalobkyně, je třeba konstatovat, že tato argumentace není podložena. Žalobkyně se totiž omezuje na tvrzení, že napadené akty měly za následek její zostuzení a vyvolaly nedůvěru vůči ní, aniž předložila jakýkoli důkaz na podporu

tohoto tvrzení. Kromě toho nepředložila žádné důkazy, které by prokazovaly existenci sociálních vztahů v Chorvatsku nebo na Kypru. Stejně tak žalobkyně pomocí důkazů rovněž neprokázala, že zařazení jejího jména na seznam bylo předmětem široké mediální pozornosti.

- 180 Kromě toho, pokud jde o argument vycházející z poškození její pověsti v důsledku odebrání její kyperské státní příslušnosti, aniž je třeba rozhodovat o přípustnosti tohoto argumentu vzneseného poprvé ve vyjádření žalobkyně ke spisu vedlejší účastnice předloženého Komisí, je třeba uvést, že tato újma vyplývá z aktu přijatého vnitrostátními orgány, a nikoli z aktu přijatého unijními orgány, takže nemůže založit mimosmluvní odpovědnost unijních orgánů. Okolnost, že odebrání kyperské státní příslušnosti následovalo po přijetí omezujících opatření vůči žalobkyni, nemůže tento závěr změnit. Unijní orgány totiž nemohou nést mimosmluvní odpovědnost za právní akty přijaté členskými státy po zařazení jména osoby na sporné seznamy.
- 181 Je třeba dodat, že žalobkyně nepředkládá žádný důkaz, který by mohl odůvodnit částku 1 000 000 eur požadovanou z titulu náhrady její údajné nemajetkové újmy, ačkoli to měla učinit v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 177 a 178 výše.
- 182 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba dospět k závěru, že podmínka týkající se skutečné existence újmy není v projednávaném případě splněna.
- 183 V každém případě je třeba připomenout, že konstatování protiprávnosti omezujících opatření přijatých vůči určité osobě nebo určitému subjektu může představovat určitou formu nápravy nemajetkové újmy, kterou utrpěla dotyčná osoba nebo subjekt (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. května 2013, Abdulrahim v. Rada a Komise, C-239/12 P, EU:C:2013:331, bod 72).
- 184 S ohledem na výše uvedené úvahy musí být návrh na náhradu újmy, který se týká aktů o ponechání na seznamech ze září 2022, zamítnut, jelikož skutečná existence a rozsah tvrzené újmy nejsou právně dostačujícím způsobem prokázány.

V. K nákladům řízení

- 185 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 186 Mimoto podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.
- 187 Vzhledem k tomu, že žalobkyně v projednávané věci požadovala náhradu nákladů řízení a Rada neměla v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní. Komise ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/1530 ze dne 14. září 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/1529 ze dne 14. září 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/572 ze dne 13. března 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, prováděcí nařízení Rady (EU) 2023/571 ze dne 13. března 2023, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/1767 ze dne 13. září 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, prováděcí nařízení Rady (EU) 2023/1765 ze dne 13. září 2023, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, se v rozsahu, v němž bylo jméno Maja Tokareva ponecháno na seznamech osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahují tato omezující opatření, zrušují.**
- 2) **Návrh na náhradu újmy, který podala Maja Tokareva, se zamítá.**
- 3) **Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, které vynaložila Maja Tokareva.**
- 4) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Spielmann

Mastroianni

Brkan

Gâlea

Kaléda

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 11. září 2024.

Podpisy

Obsah

I.	Skutečnosti předcházející sporu	2
II.	Skutečnosti následující po podání žaloby	5
III.	Návrhová žádání účastnic řízení	7
IV.	Právní otázky	7
A.	K návrhu na zrušení napadených aktů	7
1.	Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu.	8
a)	Úvodní poznámky	8
b)	K nesprávnému právnímu posouzení, vycházejícímu ze zařazení žalobkyně na seznam jako osoby spojené se Stanislavem Čemezovem	10
c)	K nesprávnému posouzení v rozsahu, v němž byla žalobkyně zařazena na seznam jako osoba spojená se svým otcem	12
1)	K aktům o ponechání na seznamech ze září 2022	12
i)	K věrohodnosti skutečností obsažených v původním důkazním spise	12
ii)	K příloze B.5 žalobní odpovědi	15
iii)	K opodstatněnosti ponechání žalobkyně na seznamu jakožto osoby spojené se svým otcem	16
2)	K aktům o ponechání na seznamech z března 2023	22
i)	K věrohodnosti důkazů	22
ii)	K opodstatněnosti ponechání žalobkyně na seznamu jakožto osoby spojené se svým otcem	23
d)	K použití druhé části pozměněného kritéria g) na žalobkyni	25
1)	K věrohodnosti důkazů	25
2)	K opodstatněnosti ponechání jména žalobkyně na seznamu na základě druhé části pozměněného kritéria g)	27
2.	K účinkům zrušení napadených aktů	32
B.	K návrhu na náhradu újmy	33
V.	K nákladům řízení	35